

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เพื่อเป็นช่องทางในการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ นวัตกรรมของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ให้มีความหลากหลายเพิ่มขึ้น รวมทั้งครอบคลุมผลงานที่คณาจารย์ได้นำความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาของตนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน สังคม หรือประเทศ โดยเน้นการนำไปใช้จริงที่สามารถประเมินผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นได้ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนเร่งรัดให้มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์บรรลุเป้าประสงค์การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยสมบูรณ์แบบชั้นนำของประเทศ เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับโลก (Global and Frontier Research University) ตามแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๒) และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมติสภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๕ และครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มติคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕ และครั้งที่พิเศษ/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ และมติสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ สภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๓

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๓) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๔) ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการและแบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๓

(๕) ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการและแบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๖) ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง วารสารทางวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ ฉบับลงวันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(๗) ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง จำนวนของผลงานทางวิชาการประเภทหนังสือ (book chapter) และกรณีศึกษา ฉบับลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้ในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“สภาวิชาการ”	หมายความว่า	สภาวิชาการมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“ก.พ.อ.”	หมายความว่า	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา
“ก.พ.ว.”	หมายความว่า	คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่ง ทางวิชาการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ”	หมายความว่า	คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผล งานทางวิชาการและจริยธรรมและ จรรยาบรรณทางวิชาการ มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์
“ก.ก.ว.”	หมายความว่า	คณะกรรมการพิจารณากลับกรอง คุณสมบัติและผลงานทางวิชาการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“สำนักวิชา”	หมายความว่า	สำนักวิชา วิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย ศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี ฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา
“คณะกรรมการประจำสำนักวิชา”	หมายความว่า	คณะกรรมการประจำสำนักวิชา คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย คณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการศูนย์การแพทย์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หรือ คณะกรรมการของหน่วยงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา
“คณาจารย์ประจำ”	หมายความว่า	พนักงานสายวิชาการมหาวิทยาลัย พนักงานสัญญาจ้างสายวิชาการ อาจารย์สัญญาจ้างที่มีระยะเวลาการ จ้างตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไป พนักงานวิสาหกิจ สายวิชาการที่มีระยะเวลาการจ้างตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไป และบุคคลที่เป็นอาจารย์หรือ เคยเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยหรือ

		สถาบันอุดมศึกษาอื่นและได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือมหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการของมหาวิทยาลัย
“ตำแหน่งบริหารวิชาการ”	หมายความว่า	พนักงานสายบริหารวิชาการซึ่งมีตำแหน่งต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือฉบับแก้ไขเพิ่มเติม หรือพนักงานสายบริหารวิชาการซึ่งมีชื่อตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์กำหนด
“ตำแหน่งทางวิชาการ”	หมายความว่า	ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์
“การเทียบตำแหน่ง”	หมายความว่า	การพิจารณาเพื่อแต่งตั้งบุคลากรตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยที่เคยเป็นอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาอื่น และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการจากสถาบันอุดมศึกษานั้นเป็นตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัย
“หลักสูตรของมหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย
“ผลงานทางวิชาการ”	หมายความว่า	ผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่งและข้อกำหนดซึ่งไม่ขัดแย้งและให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีมีข้อขัดข้องหรือมีปัญหาจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการวินิจฉัย และให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ชื่อตำแหน่งทางวิชาการสำหรับคณาจารย์ประจำตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีดังต่อไปนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ “ศ.”
- (๒) รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ “รศ.”
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ “ผศ.”

ข้อ ๗ การพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน ผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้และเอกสารแนบท้าย หรือข้อบังคับและประกาศมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง

การพิจารณาแต่งตั้งในวรรคแรกกระทำได้ ๒ วิธี คือ การแต่งตั้งโดยวิธีปกติ และการแต่งตั้งโดยวิธีพิเศษ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๘ คณาจารย์ประจำที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ต้องปฏิบัติตามภาระงานตามที่กำหนดในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งได้ครบถ้วน และมีภาระงานไม่ต่ำกว่าภาระงานขั้นต่ำของพนักงานสายวิชาการตามประกาศมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าเป็นเอกสารแนบท้ายข้อบังคับนี้

คณาจารย์ประจำที่ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการ ให้มีภาระงานสอน จำนวนรวมแล้วไม่น้อยกว่า ๒๒.๕ ชั่วโมงบรรยาย

ผู้ที่เคยเป็นอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศหรือต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยรับรอง และได้มาบรรจุและแต่งตั้งเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัย หากประสงค์ที่จะขอตำแหน่งทางวิชาการ ให้ดำเนินการได้ ดังนี้

(๑) นำระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาสังกัดเดิม รวมกับระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเพื่อขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้

(๒) นำภาระงาน ผลการสอน เอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาสังกัดเดิมเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการได้

(๓) นำผลงานทางวิชาการที่มีอยู่เดิมมาขอตำแหน่งทางวิชาการได้ ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการนั้นจะต้องเป็นไปตามข้อบังคับนี้

กรณีผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศหรือต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยรับรอง จะต้องได้รับการเทียบตำแหน่งทางวิชาการตามข้อ ๙ ก่อน และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๙ การแต่งตั้งผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางวิชาการในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รับรอง ให้สภาวิชาการพิจารณาอนุมัติการเทียบตำแหน่งทางวิชาการและให้อธิการบดีแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุเป็นคณาจารย์ประจำ

การเทียบตำแหน่งทางวิชาการในข้อนี้ สภาวิชาการอาจอนุมัติให้เทียบเป็นตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในระดับที่ต่ำกว่าระดับตำแหน่งที่เคยได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาเดิมได้ แต่ต้องไม่สูงกว่าระดับตำแหน่งที่เคยได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาเดิม

ผู้ที่ได้รับการเทียบตำแหน่งทางวิชาการ ให้นับรวมระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิมจากสถาบันการศึกษาอื่นเป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งเพื่อขอรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นตามข้อบังคับนี้

หลักเกณฑ์และวิธีการเทียบตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการและสภาวิชาการ

ข้อ ๑๐ คณาจารย์ประจำผู้ใดจะลาศึกษาหรือฝึกอบรมในประเทศหรือต่างประเทศ ลาไปปฏิบัติกรวิจัย ลาไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรือลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ และประสงค์จะขอแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ ให้เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการต่อสำนักวิชา ก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ลาไปปฏิบัติกรวิจัย ลาไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูน

ความรู้ทางวิชาการ หรือลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ แล้วแต่กรณี และจะต้องเป็นการข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีปกติ

กรณีอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ กรณีการข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวิชาเดียวกันและในระดับตำแหน่งเดียวกันหรือระดับที่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ได้เคยข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการมาแล้ว หากมีการนำผลงานทางวิชาการเดิมที่เคยเสนอเพื่อพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการมาก่อน มาเสนอข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการอีกครั้งหนึ่ง ผู้ขอจะต้องดำเนินการภายใน ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีมติกำหนดหรือไม่กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยผู้ขอคนเดิมหรือผู้ขอคนใหม่ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีผลงานมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใช้ผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการเดิมแต่ละเรื่องที่ผ่านมาแล้วนั้นโดยไม่ต้องพิจารณาผลงานทางวิชาการนั้นใหม่อีก เว้นแต่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า เป็นผลงานทางวิชาการเดิมที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์นั้นเป็นผลงานที่ล้ำสมัยหรือมีเหตุผลสมควรอื่นที่จะไม่ใช้ผลการพิจารณานั้นอีกต่อไป ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องระบุเหตุผลทางวิชาการโดยชัดแจ้งด้วย

(๒) กรณีผลงานมีคุณภาพไม่อยู่ในเกณฑ์ หากมีข้อพิสูจน์ภายหลังว่าผลงานนั้นได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์หรือถูกอ้างอิงอย่างแพร่หลาย หรือในกรณีผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม หากพิสูจน์ภายหลังได้ว่าก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ชัด หรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชน สังคม องค์การภาครัฐ หรือองค์การภาคเอกชนได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย ระดับจังหวัด หรือประเทศ ผู้ขอสามารถนำผลงานทางวิชาการนั้นมาเสนอข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในครั้งใหม่ได้ โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องพิจารณาผลงานทางวิชาการนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๑๒ ประเภทของผลงานทางวิชาการ คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่จำแนกตามระดับคุณภาพ แบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ วารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ แนวทางการประเมินผลการสอน ให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายข้อบังคับนี้

การเปลี่ยนแปลงแก้ไขเอกสารแนบท้ายข้อบังคับตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาคำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

แบบคำขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ แบบรับรองจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ สำหรับผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ แบบประเมินคุณภาพผลงานทางวิชาการ แบบประเมินจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ สำหรับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการ และเอกสารอื่นใดเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาคำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณาคำหนดตำแหน่งทางวิชาการและ

คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการ

ข้อ ๑๓ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง “คณะกรรมการพิจารณาคำหนดตำแหน่งทางวิชาการ” เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ว.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งมาจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งต้องไม่ใช่บุคลากรประจำและไม่เคยเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย โดยครอบคลุมสำนักวิชาหรือสาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่า ๖ คน

- (๓) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นเลขาธิการ
 (๔) พนักงานมหาวิทยาลัยที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้ช่วยเลขาธิการ
 (๕) เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กร ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ช่วยเลขาธิการ

ในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นต้องแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) ซึ่งเคยเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๕ ปี ได้ไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

ข้อ ๑๔ ให้ประธานกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ และให้กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีก

ในกรณีประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามวาระ หรือในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ และสภามหาวิทยาลัยยังมิได้แต่งตั้งประธานกรรมการใหม่หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้ประธานกรรมการผู้นั้นหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าสภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่นที่มีใช้การพ้นจากตำแหน่งตามวาระ และสภามหาวิทยาลัยยังมิได้แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้ถือว่า ก.พ.ว. ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเท่าที่มีอยู่ แล้วแต่กรณี

หากตำแหน่งประธานกรรมการว่างลงตามวาระสาม ให้กรรมการซึ่งที่ประชุมเลือกทำหน้าที่รักษาการประธานกรรมการไปพลางก่อนจนกว่าสภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งประธานกรรมการใหม่

ข้อ ๑๕ การประชุม ก.พ.ว. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ อาจมอบหมายให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม แต่ในกรณีที่ประธานกรรมการมิได้มอบหมายไว้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๖ ก.พ.ว. มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ

(๒) แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือคณะกรรมการอื่นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ โดยจัดทำเป็นคำสั่งของมหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบผลการประเมินของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการเบื้องต้นก่อนเสนอต่อสภาวิชาการให้ความเห็นชอบ แล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติการแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ

(๔) พิจารณาการเสนอขอทบทวนผลการพิจารณาในกรณีที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเสนอขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการตามที่ได้รับมอบหมาย

(๕) ตรวจสอบ กลั่นกรองข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อเสนอสภาวิชาการหรือสภามหาวิทยาลัย และตรวจสอบ กลั่นกรองประกาศเพื่อเสนออธิการบดีลงนาม

(๖) ดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามข้อบังคับนี้

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๗ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการ เรียกโดยย่อว่า “ก.ก.ว.” ประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้กำกับดูแล
เกี่ยวกับการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ	เป็นประธานกรรมการ
(๒) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย	เป็นรองประธานกรรมการ
(๓) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๔) ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรม
สู่ความเป็นเลิศ	เป็นกรรมการ
(๕) ผู้แทนหัวหน้าสถานวิจัยกลุ่มสำนักวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
ซึ่งแต่งตั้งโดยอธิการบดี จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๖) ผู้แทนหัวหน้าสถานวิจัยกลุ่มสำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
ซึ่งแต่งตั้งโดยอธิการบดี จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๗) ผู้แทนหัวหน้าสถานวิจัยกลุ่มสำนักวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
ซึ่งแต่งตั้งโดยอธิการบดี จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๘) ผู้อำนวยการศูนย์นวัตกรรมการเรียนการสอน	เป็นกรรมการ
(๙) ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	เป็นกรรมการ
(๑๐) พนักงานมหาวิทยาลัยที่อธิการบดีมอบหมาย	เป็นเลขานุการ
(๑๑) เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กร
ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๘ ให้ ก.ก.ว. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และมีสิทธิได้รับแต่งตั้งได้อีก

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่อธิการบดียังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าอธิการบดีจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่นที่มีใช้การพ้นจากตำแหน่งตามวาระและอธิการบดียังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้ถือว่า ก.ก.ว. ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการเท่าที่มีอยู่

กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลง ให้อยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนดำรงตำแหน่งแทน

ข้อ ๑๙ ก.ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณากลั่นกรองคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง รูปแบบ ลักษณะการเผยแพร่และคุณลักษณะของผลงานทางวิชาการ

ในกรณีที่คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง รูปแบบ ลักษณะการเผยแพร่และคุณลักษณะของผลงานทางวิชาการไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย ให้แจ้งคณะกรรมการประจำสำนักวิชา/ผู้เสนอข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบผลการประเมินเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบผลการประเมินผลการสอนของคณะกรรมการประจำสำนักวิชา

(๔) เสนอผลการพิจารณาตาม (๑) (๒) และ (๓) ต่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้หรือตามที่อธิการบดี หรือ ก.พ.ว. มอบหมาย
ข้อ ๒๐ การประชุม ก.ก.ว. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ประธานกรรมการอาจมอบหมายให้กรรมการคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม แต่ในกรณีที่ประธานกรรมการมิได้มอบหมายไว้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓

ขั้นตอนและวิธีการแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๒๑ ขั้นตอนและวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้ดำเนินการดังนี้

๒๑.๑ คณาจารย์ประจำผู้ประสงค์จะเสนอข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ กรอกข้อมูลตามแบบคำขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการและเอกสารอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดพร้อมด้วยผลงานทางวิชาการเสนอต่อคณบดีของสำนักวิชาที่สังกัดเพื่อเสนอคณะกรรมการประจำสำนักวิชาพิจารณาก่อน

ในกรณีที่คณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาได้พิจารณาเห็นว่าคณาจารย์ประจำที่อยู่ในสังกัดผู้ใดที่มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งและผลงานทางวิชาการเป็นไปตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย สามารถที่จะเสนอข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการแทนคณาจารย์ประจำผู้นั้นได้

๒๑.๒ คณะกรรมการประจำสำนักวิชาพิจารณาก่อนรองคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง และผลงานทางวิชาการ ความครบถ้วนและถูกต้องของเอกสารของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย และประเมินการสอนตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๑.๓ ก.ก.ว. พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง และคุณลักษณะของผลงานทางวิชาการ ให้ความเห็นชอบผลการประเมินการสอน เอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอนของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด ก่อนเสนอ ก.พ.ว.

หากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง คุณลักษณะของผลงานทางวิชาการ แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน หรือเอกสารอื่นใดที่เสนอข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ มีข้อมูลไม่ถูกต้อง หรือมีปริมาณและจำนวนผลงานทางวิชาการไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ หรือผลงานทางวิชาการเผยแพร่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือผลงานทางวิชาการอาจเข้าข่ายผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ หรือการดำเนินการของสำนักวิชาไม่เป็นไปตามแนวปฏิบัติและขั้นตอนการเสนอข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามประกาศของมหาวิทยาลัย ให้ ก.ก.ว. แจ้งให้สำนักวิชาและ

ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการทราบและให้ดำเนินการแก้ไขหรือจัดหาผลงานทางวิชาการเพิ่มเติม หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมติ ก.ก.ว. ก่อนเสนอเรื่องต่อ ก.พ.ว.

ให้ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการดำเนินการตามวรรคสองภายใน ๙๐ วันนับจากวันที่ทราบมติ ในกรณีที่พ้นกำหนด ๙๐ วันนับจากวันที่ทราบมติและผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการมิได้ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จ ให้ถือว่าการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในครั้งนี้เป็นอันสิ้นสุดหรือยุติการดำเนินการ

๒๑.๔ ก.พ.ว. พิจารณาให้ความเห็นชอบผลการพิจารณา ของ ก.ก.ว. ตามข้อ ๒๑.๓

๒๑.๕ ก.พ.ว. แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ โดยวิธีปกติ และโดยวิธีพิเศษ มีองค์ประกอบ ดังนี้

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งต้องแต่งตั้งจากกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน

ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ประสานงานผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่ใช่บุคลากรประจำและไม่เคยเป็นบุคลากรในสังกัดของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นต้องแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่เคยเป็นบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัย ให้แต่งตั้งได้ไม่เกิน ๑ คน และแจ้งรายละเอียดเหตุผลความจำเป็นให้ ก.พ.อ. ทราบ เมื่อรายงานผลการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง หรือเสนอขอให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ.อ. เป็นราย ๆ ไป

(๒) ต้องคัดสรรจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. กำหนด สำหรับสาขาวิชาที่เสนอขอ หรือมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาและผลงานที่เสนอขอ รวมทั้งมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ

ในกรณีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินอกบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับสาขาวิชาที่เสนอขอซึ่งไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่ผู้ขอเสนอผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนหรือผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนที่มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เสนอขอ ทำหน้าที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ไม่เกิน ๒ คน ยกเว้นตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ

ในกรณีที่ผู้ขอเสนอผลงานนวัตกรรม อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เสนอขอ ทำหน้าที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ไม่เกิน ๒ คน ยกเว้นตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ

๒๑.๖ การประชุมของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ จะต้องมีการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด โดยให้มีการประชุมในกรณี ดังนี้

(๑) กรณีการพิจารณาตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ ที่มีผลการประเมินคุณภาพของผลงานทางวิชาการของผู้ขอแต่งตั้ง

(๑.๑) อยู่ในเกณฑ์หรือไม่อยู่ในเกณฑ์เป็นเอกฉันท์ ไม่จำเป็น ต้องจัดให้มีการประชุม โดยให้ถือเอาผลการประเมินดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้ และให้ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้สรุปผลการประเมินเสนอต่อ ก.พ.ว.

(๑.๒) อยู่ในเกณฑ์ หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ด้วยเสียงข้างมาก ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณากำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหรือไม่ ตามความเหมาะสม และให้ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้สรุปผลการประเมินเสนอต่อ ก.พ.ว.

(๒) กรณีการพิจารณาตำแหน่งศาสตราจารย์ จะต้องจัดให้มีการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการและประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันทุกครั้ง ก่อนที่จะเสนอผลการประเมินต่อ ก.พ.ว. โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดเพื่อตัดสินผลงานทางวิชาการ

ทั้งนี้ เกณฑ์การตัดสินของที่ประชุม กรณีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีปกติ ให้ถือเสียงข้างมาก และกรณีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีพิเศษ ต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สำหรับเกณฑ์การตัดสินผลงานทางวิชาการต้องมีปริมาณและคุณภาพที่แสดงความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ตลอดจนจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการของผู้ขอตำแหน่ง

๒๑.๗ เมื่อ ก.พ.ว. เห็นชอบผลการประเมินคุณภาพผลงานทางวิชาการซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประเมินมาแล้ว ให้นำเสนอสภาวิชาการให้ความเห็นชอบ แล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ/ไม่อนุมัติต่อไป

๒๑.๘ สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติการขอตำแหน่งทางวิชาการตามข้อเสนอแนะของสภาวิชาการ

๒๑.๙ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ มีดังนี้

(๑) ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ให้อธิการบดีเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งการดำรงตำแหน่ง

คำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต้องระบุสาขาวิชาของตำแหน่งทางวิชาการที่แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย

(๒) ตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อเสนอนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

๒๑.๑๐ วันที่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กรรับเรื่องอย่างเป็นทางการ พร้อมทั้งแบบขอแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการที่ถูกต้องและผลงานทางวิชาการได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่สมบูรณ์แล้วตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการดำเนินการตามมติของ ก.ก.ว. ในข้อ ๒๑.๓ วรรคสอง ภายใน ๙๐ วันนับจากวันที่ทราบมติ ให้แต่งตั้งตั้งแต่วันที่ส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กรได้รับเอกสารที่ปรับปรุงแก้ไข

(๒) กรณีที่มีการแก้ไขผลงานในสาระสำคัญทางวิชาการตามความเห็นของ ก.พ.ว. ให้แต่งตั้งตั้งแต่วันที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการส่งผลงานที่ได้แก้ไขและเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดต่อส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กร ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับจากวันที่ทราบมติ หากเลยกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่า การขอตำแหน่งในครั้งนี้เป็นอันสิ้นสุดหรือยุติการดำเนินการ

สำหรับ กรณีที่มีการแก้ไขปรับปรุงผลงานซึ่งมิใช่สาระสำคัญทางวิชาการ กำหนดระยะเวลาให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงไม่เกิน ๑ เดือน และเมื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของผลงานทางวิชาการว่าอยู่ในเกณฑ์แล้ว ให้แต่งตั้งตั้งแต่วันที่ส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กรรับเรื่องอย่างเป็นทางการตามวรรคแรก

(๓) กรณีที่มีการเรียกผลงานทางวิชาการเพิ่มเติม ให้ผู้ขอตำแหน่งส่งผลงานที่ได้รับการเผยแพร่แล้วตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และเมื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการ

ว่าอยู่ในเกณฑ์แล้ว วันที่มีผลแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้นับตั้งแต่วันที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งส่งผลงานเพิ่มเติมใหม่ครบถ้วนต่อส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กร ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๒ เดือน นับจากวันที่ทราบมติ หากเลยกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่า การขอ กำหนดตำแหน่งในครั้งนี้เป็นอันสิ้นสุดหรือยุติการดำเนินการ

(๔) กรณีผู้ขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการส่งผลงานวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ยังไม่ได้รับการเผยแพร่ แต่มีคำรับรองจากบรรณาธิการของวารสารที่จะตีพิมพ์ว่าจะตีพิมพ์ผลงานวิจัยหรือบทความทางวิชาการนั้นในวารสารฉบับใดและในเวลาใด และการเผยแพร่บทความทางวิชาการในวารสารออนไลน์ หรือกรณีอื่น ๆ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการและสภาวิชาการ

๒๑.๑๑ เมื่ออธิการบดีได้มีคำสั่งแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ ให้แก่ ก.พ.อ. ทราบ ภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา กำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และนำเข้าข้อมูลการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระบบฐานข้อมูลทำเนียบผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการแห่งชาติ ตามที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือ ก.พ.อ. กำหนด ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ การแต่งตั้ง หรือวันที่มหาวิทยาลัยได้รับแจ้งการมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ การกำหนดชื่อสาขาวิชาสำหรับการเสนอขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. และหรือที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ในกรณีที่เห็นว่าอาจจะมีปัญหาถึงความถูกต้องของชื่อสาขาวิชาให้อยู่ในดุลพินิจของ ก.พ.ว.

ข้อ ๒๓ การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการให้อยู่ในชั้นความลับทุกขั้นตอน

หมวด ๔

การแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ส่วนที่ ๑

การแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีปกติ

ข้อ ๒๔ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

๒๔.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

(๑) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี หรือ

(๒) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ผู้ที่เคยเป็นอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศหรือต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยรับรอง และได้มาบรรจุและแต่งตั้งเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘

ผู้ที่เคยได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยรับรอง และได้สอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงบรรยายต่อปี อาจนำระยะเวลาระหว่างเป็นอาจารย์พิเศษในภาคการศึกษาที่สอนนั้นมาเป็นเวลาในการขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ โดยให้คำนวณเวลาในการสอนพิเศษให้สามในสี่ของเวลาที่ทำการสอน

กรณีที่อาจารย์ผู้ใดได้รับวุฒิเพิ่มขึ้น ให้นำเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ก่อนได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นและเวลาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์หลังจากได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นรวมกันเพื่อขอแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

๒๔.๒ ปฏิบัติภาระงานตามที่กำหนดในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งได้ครบถ้วน และมีภาระงานไม่ต่ำกว่าภาระงานขั้นต่ำของพนักงานสายวิชาการที่กำหนดในประกาศมหาวิทยาลัย

๒๔.๓ ผลการสอน ต้องประเมินคุณภาพการสอนของผู้ขอที่ครอบคลุมข้อมูลที่จำเป็นทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และสามารถประเมินการเรียนรู้ได้ผลถูกต้องที่สุด และสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง ทั้งในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือ รองศาสตราจารย์

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงบรรยายและมีความชำนาญในการสอน และจะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน สำหรับกรณีที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการได้ทำการสอนหลายวิชาหรือสอนวิชาที่มีผู้สอนร่วมกันหลายคนจะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนในทุกวิชาหรือทุกหัวข้อที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้สอน แล้วแต่กรณีซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงบรรยาย และมีคุณภาพดี มีการอ้างอิงแหล่งที่มาและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินผลการสอนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

การเทียบชั่วโมงสอนภาคปฏิบัติหรือการสอนรูปแบบอื่น ๆ กับชั่วโมงสอนภาคทฤษฎี และการใช้เอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนภาคปฏิบัติหรือการสอนรูปแบบอื่น ๆ กับเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนภาคทฤษฎี ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ

๒๔.๔ ผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพระดับ B และมีปริมาณอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ

(๒) งานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑ รายการ หรือ

(๓) งานวิจัย ๑ เรื่อง และตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม

โดยที่งานวิจัยตาม (๑) - (๓) อย่างน้อย ๑ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

สำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจใช้ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่ได้รับการประเมินให้มีคุณภาพระดับ B หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการประเมินให้มีคุณภาพระดับ A แทนงานวิจัย ตาม (๒) - (๓) ได้ โดยที่ผลงานอย่างน้อย ๑ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา หรือการอบรม มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการตามข้อนี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิมจนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษาหรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ทั้งนี้ตามเอกสารแนบท้าย

๒๔.๕ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณาตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน ไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่สร้างข้อมูลสร้างผลการทดลองหรือผลผลิตอื่น (เช่น Artefacts) สร้างเอกสารยินยอมการร่วมงานอันไม่มีอยู่จริง (Fabrication) ไม่เปลี่ยนแปลงหรือตกแต่งหรือบิดเบือนวิธีการทดลองข้อมูลหรือผลการทดลอง (Falsification)

(๒) ต้องอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเอง เพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

(๓) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน

(๔) ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริงไม่ขยายข้อค้นพบ โดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

(๕) ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ซื่อสัตย์และชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่นำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา หรือการอบรม มาเสนอเป็นผลงาน เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิมจนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการหรือวิชาซี้อย่างเห็นได้ชัด

(๗) หากผลงานทางวิชาการมีการใช้ข้อมูลจากการทำการวิจัยในคนหรือสัตว์ ผู้ขอจะต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของสถาบันที่มีการดำเนินการ ยกเว้นกรณีผลงานทางวิชาการที่ดำเนินการไปแล้วทั้งในกรณีที่ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการนั้นแล้วและกรณีที่เผยแพร่ผลงานทางวิชาการนั้นหลังวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ สามารถนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการโดยไม่ต้องแสดงหลักฐานการอนุญาต

ข้อ ๒๕ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

๒๕.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ขอต้องดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

๒๕.๒ ปฏิบัติภาระงานตามที่กำหนดในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งได้ครบถ้วนและมีภาระงานไม่ต่ำกว่าภาระงานขั้นต่ำของพนักงานสายวิชาการที่กำหนดในประกาศมหาวิทยาลัย

๒๕.๓ ผลการสอน ให้นำความในข้อ ๒๔.๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องมีความชำนาญพิเศษในการสอน

๒๕.๔ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขอสามารถเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๓ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพระดับ B และมีปริมาณอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ

(๒) งานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑ รายการ

และ

(๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๑ เล่ม

โดยที่งานวิจัยตาม (๑) - (๒) ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือฐานข้อมูลระดับชาติ TCI กลุ่ม ๑ และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) และตำราหรือหนังสือ อย่างน้อย ๑ เล่ม ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพและมีปริมาณ ดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัย อย่างน้อย ๓ เรื่อง มีคุณภาพระดับ A อย่างน้อย ๒ เรื่อง และมีคุณภาพระดับ B อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือ
- (๒) งานวิจัย อย่างน้อย ๒ เรื่อง มีคุณภาพระดับ A และผลงานวิชาการในลักษณะอื่น อย่างน้อย ๑ เรื่อง มีคุณภาพระดับ B

โดยที่งานวิจัยตาม (๑) - (๒) ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือฐานข้อมูลระดับชาติ TCI กลุ่ม ๑ และอย่างน้อย ๒ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

สำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยวิธีที่ ๒ นั้น ผู้ขออาจใช้ตำราหรือหนังสือ อย่างน้อย ๒ เล่ม ที่มีคุณภาพระดับ A ซึ่งผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) และอย่างน้อย ๑ เล่ม ที่มีคุณภาพระดับ B แทนผลงานตาม (๑) - (๒) ได้ ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา หรือการอบรม มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการตามข้อนี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิมจนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษาหรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ เว้นแต่กรณีที่ใช้ผลงานทางวิชาการก่อนการได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผลงานนั้นต้องได้รับการเผยแพร่ไม่เกิน ๕ ปีก่อนวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และนำมาใช้ได้ไม่เกิน จำนวน ๑ ใน ๓ ของผลงานที่นำมาเสนอขอตำแหน่ง โดยไม่ผลการประเมินคุณภาพของผลงานใหม่หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่ผ่านเกณฑ์ จำนวนอย่างน้อย ๒ เรื่องด้วย

ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ทั้งนี้ตามเอกสารแนบท้าย

ในกรณีผู้ขอเสนอผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งเป็นผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคมที่มีเนื้อหาสาระและรูปแบบที่เป็นเรื่องเดียวกัน แต่ดำเนินการคนละพื้นที่ หากเป็นการดำเนินการในลักษณะที่ขยายผลเชิงพื้นที่จากพื้นที่เดียวไปสู่หลายพื้นที่ให้ครอบคลุมกว้างขึ้นโดยมีตัวแปรที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิดกลไกใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และมีการพัฒนาต่อยอดซึ่งต้องไม่ใช่งานเดียวกันและซ้ำซ้อนกัน ผู้ขออาจสามารถนำมาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการได้โดยอนุโลม

วิธีที่ ๓ สำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์และสาขาวิชาอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ผู้ขอต้องเสนอเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๑๐ เรื่อง ที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Quartile1 และ Quartile2 ของ Scopus หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยอย่างน้อย ๕ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) และ
- (๒) มีงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงจาก Scopus โดยรวม (life-time citation) อย่างน้อย ๕๐๐ รายการ โดยไม่นับงานวิจัยที่อ้างอิงตนเอง และ

(๓) มีค่า life-time h-index (Scopus) ไม่น้อยกว่า ๘ และ

(๔) เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย (principal investigator) ที่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อย ๕ โครงการ (life-time)

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และสาขาวิชาอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ผู้ขอต้องเสนอเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๕ เรื่อง ที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus หลังจากรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยอย่างน้อย ๓ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) และ

(๒) มีงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงจาก Scopus โดยรวม (life-time citation) อย่างน้อย ๑๕๐ รายการ โดยไม่นับงานวิจัยที่อ้างอิงตนเอง และ

(๓) มีค่า life-time h-index (Scopus) ไม่น้อยกว่า ๔ และ

(๔) เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย (principal investigator) ที่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อย ๕ โครงการ (life-time)

ทั้งนี้ หากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาเห็นว่าจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔.๕ และผลงานทางวิชาการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว ให้เสนอสภาวิชาการเพื่อให้ความเห็นชอบแล้วนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ

๒๕.๕ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ต้องเป็นไปตามจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔.๕

ข้อ ๒๖ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

๒๖.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ขอต้องดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

๒๖.๒ ปฏิบัติภาระงานตามที่กำหนดในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งได้ครบถ้วน และมีภาระงานไม่ต่ำกว่าภาระงานขั้นต่ำของพนักงานสายวิชาการที่กำหนดในประกาศมหาวิทยาลัย

๒๖.๓ ผลการสอน ผู้ขอต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาหนึ่งวิชาใดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

๒๖.๔ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขอสามารถเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๓ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพระดับ A และมีปริมาณดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัย อย่างน้อย ๕ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ

(๒) งานวิจัย อย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่ต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด รวมกันทั้งหมด อย่างน้อย ๕ เรื่อง

และ

(๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๑ เล่ม

โดยที่ผลงานตาม (๑) - (๒) อย่างน้อย ๒ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) และตำรา หรือหนังสือ อย่างน้อย ๑ เล่ม ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานที่มีคุณภาพและมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัย อย่างน้อย ๕ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ที่มีคุณภาพระดับ A+ อย่างน้อย ๒ เรื่อง และมีคุณภาพระดับ A อย่างน้อย ๓ เรื่อง หรือ
- (๒) งานวิจัย อย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่ต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด รวมกันทั้งหมด อย่างน้อย ๕ เรื่อง โดยที่ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๒ เรื่อง ต้องมีคุณภาพระดับ A+ และอีกอย่างน้อย ๓ เรื่อง มีคุณภาพระดับ A หรือ
- (๓) งานวิจัย อย่างน้อย ๑๐ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ที่มีคุณภาพระดับ A

โดยที่ผลงานตาม (๑) - (๒) อย่างน้อย ๒ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A+ และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) สำหรับผลงานตาม (๓) อย่างน้อย ๖ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

สำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพระดับ A และมีปริมาณดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัย อย่างน้อย ๒ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือฐานข้อมูลระดับชาติ TCI กลุ่ม ๑ หรือ
- (๒) งานวิจัย อย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือฐานข้อมูลระดับชาติ TCI กลุ่ม ๑ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น รวมกันทั้งหมด อย่างน้อย ๒ เรื่อง

และ

- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๒ เล่ม

โดยที่ผลงานตาม (๑) - (๒) อย่างน้อย ๒ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) และตำรา หรือหนังสือ อย่างน้อย ๑ เล่ม ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานที่มีคุณภาพ ระดับ A+ และมีปริมาณดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัย อย่างน้อย ๓ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือฐานข้อมูลระดับชาติ TCI กลุ่ม ๑ หรือ
- (๒) งานวิจัย อย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือฐานข้อมูลระดับชาติ TCI กลุ่ม ๑ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น รวมกันทั้งหมด อย่างน้อย ๓ เรื่อง หรือ

(๓) ตำรา หรือ หนังสือ อย่างน้อย ๓ เล่ม

โดยที่ผลงานตาม (๑) - (๒) อย่างน้อย ๓ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) สำหรับตำรา หรือหนังสือ ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือ เพื่อสำเร็จการศึกษา หรือการอบรม มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อบังคับนี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอ ได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิมจนปรากฏความก้าวหน้า ทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษาหรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ เว้นแต่กรณีที่ใช้ผลงานทางวิชาการก่อนการได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ผลงานนั้นต้องได้รับการเผยแพร่ไม่เกิน ๕ ปีก่อนวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ และนำมาใช้ได้ไม่เกิน จำนวน ๑ ใน ๓ ของผลงานที่นำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่ง โดยมีผล การประเมินคุณภาพของผลงานใหม่หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ที่ผ่านเกณฑ์ จำนวนอย่างน้อย ๒ เรื่องด้วย

ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชา นั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ทั้งนี้ตามเอกสารแนบท้าย

ในกรณีผู้ขอเสนอผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งเป็นผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคมที่มีเนื้อหา สารและรูปแบบที่เป็นเรื่องเดียวกัน แต่ดำเนินการคนละพื้นที่ หากเป็นการดำเนินการในลักษณะที่ขยายผล เชิงพื้นที่จากพื้นที่เดียวไปสู่หลายพื้นที่ให้ครอบคลุมกว้างขึ้นโดยมีตัวแปรที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิดกลไกใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และมีการพัฒนาต่อยอดซึ่งต้องไม่ใช่งานเดียวกันและซ้ำซ้อนกัน ผู้ขออาจสามารถ นำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้โดยอนุโลม

วิธีที่ ๓ สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์และสาขาวิชาอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ผู้ขอต้องเสนอเอกสารหลักฐาน ประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๑๐ เรื่อง ที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Quartile1 และ Quartile2 ของ Scopus หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) และ

(๒) มีงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงจาก Scopus โดยรวม (life-time citation) อย่างน้อย ๑,๐๐๐ รายการ โดยไม่นับงานวิจัยที่อ้างอิงตนเอง และ

(๓) มีค่า life-time h-index (Scopus) ไม่น้อยกว่า ๑๘ และ

(๔) เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย (principal investigator) ที่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอก มหาวิทยาลัย อย่างน้อย ๑๐ โครงการ (life-time)

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และสาขาวิชา อื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ผู้ขอต้องเสนอเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๑๐ เรื่อง ที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์ อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) และ

(๒) มีงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงจาก Scopus โดยรวม (life-time citation) โดยไม่นับงานวิจัยที่อ้างอิงตนเอง ดังต่อไปนี้

- สาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ อย่างน้อย ๕๐๐ รายการ
- สาขาวิชาทางเศรษฐศาสตร์ อย่างน้อย ๒๐๐ รายการ

และ

(๓) มีค่า life-time h-index (Scopus) ไม่น้อยกว่า ๘ และ

(๔) เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย (principal investigator) ที่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อย ๑๐ โครงการ (life-time)

ทั้งนี้ หากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาเห็นว่าจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔.๕ และผลงานทางวิชาการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว ให้เสนอสภาวิชาการเพื่อให้ความเห็นชอบแล้วนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ

๒๖.๕ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔.๕

ส่วนที่ ๒

การขอแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีพิเศษ

ข้อ ๒๗ มหาวิทยาลัยอาจเสนอแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือ รองศาสตราจารย์ ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นก็ได้ เช่น การขอแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งยังไม่ครบระยะเวลาที่กำหนดให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หรือการเสนอแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์โดยที่ผู้นั้นมิได้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาก่อน หรือการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวิชาที่แตกต่างจากสาขาวิชาที่ดำรงตำแหน่งอยู่

ข้อ ๒๘ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการและให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ การตัดสินของที่ประชุมต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับ B

ข้อ ๒๙ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการได้เฉพาะวิธีที่ ๑ เท่านั้น และให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่งรองศาสตราจารย์วิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ การตัดสินของที่ประชุมต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับ A

ข้อ ๓๐ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการได้เฉพาะวิธีที่ ๑ เท่านั้น และให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์วิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ การตัดสินของที่ประชุมต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับ A+

หมวด ๕

การเสนอขอทบทวนผลการพิจารณา

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ผลการพิจารณาคุณภาพของผลงานทางวิชาการไม่อยู่ในเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการอาจเสนอขอทบทวนผลการพิจารณาต่อ ก.พ.ว. และสามารถเสนอขอทบทวนผลการพิจารณาได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง โดยแสดงผลทางวิชาการสนับสนุน และการขอทบทวนดังกล่าวแต่ละครั้งให้ยื่นเรื่องภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่รับทราบมติ

เมื่อ ก.พ.ว. พิจารณาคำขอทบทวนและมีความเห็นประการใดให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยการพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัย คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๒ ให้ ก.พ.ว. ดำเนินการดังนี้

๓๒.๑ การทบทวนผลการพิจารณาครั้งที่หนึ่ง

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการ จะมีมติไม่รับการพิจารณาก็ได้

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการ ให้มีมติรับไว้พิจารณาโดยมอบให้ประธานคณะกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการชุดเดิมพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งนั้น

๓๒.๒ การทบทวนผลการพิจารณาครั้งที่สอง

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการหรือมีได้ชี้แจงข้อโต้แย้งโดยมีเหตุผลเพิ่มเติมจากครั้งที่หนึ่ง จะมีมติไม่รับการพิจารณาก็ได้

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการและได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมจากการขอทบทวนครั้งที่หนึ่ง ให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเพิ่มเติม จากที่แต่งตั้งไว้เดิม จำนวน ๒ ถึง ๓ คน เพื่อพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งและผลงานทางวิชาการของผู้ขอ โดยให้ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการชุดเดิมทำหน้าที่เป็นประธาน

กรณีมีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเพิ่มเติม ให้มหาวิทยาลัยเบิกจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสำหรับการทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการของกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มนั้นด้วย

ข้อ ๓๓ ก.พ.ว. อาจพิจารณาเฉพาะคำชี้แจงข้อโต้แย้งของผลงานทางวิชาการที่ยื่นไว้เดิมทุกประเภทที่คุณภาพไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดเท่านั้น ทั้งนี้ หากผู้ขอมีผลงานทางวิชาการใหม่เพิ่มเติม หรือมีการแก้ไขผลงานเดิม กรณีนี้จะต้องดำเนินการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการใหม่ และให้ถือว่าวันที่ยื่นผลงานทางวิชาการเพิ่มเติมหรือวันที่ยื่นขอแก้ไขผลงานเดิมเป็นวันเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการใหม่

ข้อ ๓๔ กรณีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามหมวดนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและให้คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยเป็นที่สุด

หมวด ๖

การลงโทษทางจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

และการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๓๕ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการกระทำการกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางจริยธรรมและจรรยาบรรณอันเกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการ และเป็นผู้ที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

(๑) ระบุการมีส่วนร่วมในผลงานไม่ตรงกับความเป็นจริง

(๒) มีพฤติการณ์สื่อว่ามีการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น

(๓) สร้างข้อมูลสร้างผลการทดลองหรือผลผลิตอื่น (Artefacts) สร้างเอกสารยินยอมการร่วมงานอันไม่มีอยู่จริง (Fabrication) เปลี่ยนแปลงหรือตกแต่งหรือบิดเบือนวิธีการทดลองข้อมูลหรือผลการทดลอง (Falsification)

(๔) นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการโดยอ้างว่าเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง

(๕) นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ

(๖) คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนโดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

(๗) ละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

(๘) กระทำการใด ๆ ที่เบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยและไม่เสนอผลงานตามความเป็นจริง

(๙) การนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ไม่ชอบธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๑๐) นำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตรหรือเพื่อสำเร็จการศึกษา หรือการอบรม มาเสนอเป็นผลงาน เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิมจนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการหรือวิชาชีพอย่างเห็นได้ชัด

(๑๑) กระทำผิดจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์หรือสัตว์

ข้อ ๓๖ ระหว่างการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการผู้ใด หากปรากฏว่าผลงานทางวิชาการที่ขอตำแหน่งทางวิชาการนั้นมีลักษณะเป็นการกระทำผิดทางจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามข้อ ๓๕ ให้ ก.พ.ว. แจ่มมหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการสอบข้อเท็จจริง และเสนอต่อสภาวิชาการเพื่อมีมติ ดังนี้

(๑) งดการพิจารณาการขอตำแหน่งทางวิชาการในครั้งนั้น และ

(๒) ห้ามผู้กระทำผิดนั้นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๑๐ ปี

ข้อ ๓๗ กรณีที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไปแล้ว หากภายหลังตรวจสอบพบหรือทราบว่ากระทำผิดทางจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามข้อ ๓๕ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และเสนอต่อสภาวิชาการเพื่อให้ความเห็นชอบ และเสนอมหาวิทยาลัยมีมติดังนี้

(๑) ให้ถอดถอนตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ แล้วแต่กรณี สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อเสนอนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอน และ

(๒) ห้ามผู้กระทำผิดนั้นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน หรือนับตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอน แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีการถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการตามวรรคหนึ่ง หากผู้กระทำผิดดำรงตำแหน่งทางวิชาการสูงกว่าตำแหน่งทางวิชาการที่ถูกถอดถอน ให้ถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการในระดับสูงกว่านั้นทุกระดับด้วย

ข้อ ๓๘ ให้ผู้ถูกถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการคืนเงินประจำตำแหน่งและเงินค่าตอบแทนหรือเงินอื่นใดที่ได้รับจากการดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่ถูกถอดถอนนั้นทั้งหมดให้แก่มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอาจเรียกคืนค่าใช้จ่ายจากผู้ถูกงดการพิจารณาการขอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการหรือผู้ถูกถอดถอนจากการดำรงตำแหน่งทางวิชาการ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๙ กรณีตามข้อ ๓๖ หรือข้อ ๓๗ เป็นความผิดเกี่ยวกับวินัยหรือเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมและหรือจรรยาบรรณตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้อธิการบดีดำเนินการตามกระบวนการทางวินัยแก่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการนั้น ๆ ตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศมหาวิทยาลัย ตามข้อเท็จจริงและความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณี ๆ ไป

บทเฉพาะกาล

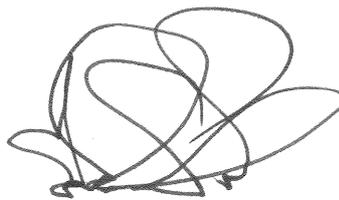
ข้อ ๔๐ การพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่มหาวิทยาลัยได้รับเรื่องไว้แล้ว และอยู่ระหว่างการดำเนินการ ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ให้พิจารณากำหนดตำแหน่งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๑ และฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๓ และฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๔๑ ในระหว่างที่มหาวิทยาลัยยังไม่ได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ แนวปฏิบัติ ขั้นตอนหรือการใดที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้นำประกาศที่ออกตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๓ มติของสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการหรือคณะกรรมการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการ และคณะกรรมการพิจารณากลับกรอบคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นคณะกรรมการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการ และคณะกรรมการพิจารณากลับกรอบคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการตามข้อบังคับนี้ นับตั้งแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ จนกว่าจะครบกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งหรือจนกว่าจะมีการแต่งตั้งขึ้นใหม่

ข้อ ๔๓ กรณีอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นำประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ หรือฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม มาใช้โดยอนุโลม จนกว่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายธีระชัย เหมนะสิริ)

นายกสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ เนื่องจากกฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ว่าด้วย มาตรฐานการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ กำหนดให้ใช้มาตรฐานการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎกระทรวงนี้ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกัน คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้ปรับปรุงแก้ไขประเภทของผลงานทางวิชาการ ลักษณะของผลงานและ ระดับคุณภาพของผลงานทางวิชาการ และกำหนดจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ สำหรับผู้ขอ กำหนด ตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มเติม จึงจำเป็นต้องปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ข้อบังคับฉบับนี้กำหนดให้มี การขอตำแหน่งทางวิชาการเฉพาะ หมวด ๑ การแต่งตั้งอาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการทั่วไป ไม่ได้กำหนดให้มีการขอตำแหน่งทางวิชาการ หมวด ๒ การแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการเฉพาะด้าน ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคล ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ เนื่องจากมหาวิทยาลัย จัดอยู่ในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มที่ ๑ กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research) ซึ่งกลุ่มนี้มีเป้าหมาย เน้นการวิจัยขั้นสูง สร้างความโดดเด่นในด้านการวิจัย ผลิตผลงานวิจัยระดับ นานาชาติในหลายกลุ่มสาขาวิชา และมุ่งทำการค้นคว้าเพื่อสร้างความรู้ ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่เพื่อขยาย พรมแดนของความรู้และสร้างความรู้ก้าวหน้าทางวิชาการที่ลุ่มลึกในสาขาวิชาต่าง ๆ ประกอบกับมหาวิทยาลัย มีเป้าประสงค์ตามแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็น “มหาวิทยาลัยวิจัยสมบูรณ์แบบ ชี้นำของประเทศ” (Comprehensive Research University) และต้องได้รับการจัดอันดับโลกตามนโยบาย ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งต้องมีผลงานวิจัยเผยแพร่ในฐานข้อมูลนานาชาติ เป็นสำคัญ

ข้อบังคับฉบับนี้ มหาวิทยาลัยได้เปิดโอกาสให้คณาจารย์ได้มีส่วนร่วมโดยได้ส่ง (ร่าง) ข้อบังคับฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้คณบดีเพื่อให้คณาจารย์ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในระบบบริหารจัดการ สำนักงานดิจิทัล มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (Walailak University Digital Office Management System: DOMS) ระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และได้ปรับแก้ ตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องแล้ว

เอกสารแนบท้ายข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๕

.....
ประเภทของผลงานทางวิชาการ

กลุ่ม ๑ งานวิจัย

กลุ่ม ๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

- ๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม
- ๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้
- ๒.๓ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ
- ๒.๔ กรณีศึกษา (case study)
- ๒.๕ งานแปล
- ๒.๖ พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการในลักษณะเดียวกัน
- ๒.๗ ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๒.๘ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ
- ๒.๙ สิทธิบัตร
- ๒.๑๐ ซอฟต์แวร์
- ๒.๑๑ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม
- ๒.๑๒ ผลงานนวัตกรรม

กลุ่ม ๓ ๓.๑ ตำรา

- ๓.๒ หนังสือ
- ๓.๓ บทความทางวิชาการ

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

กลุ่ม ๑ งานวิจัย

งานวิจัย	
นิยาม	<p>ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีที่มาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคำตอบหรือข้อสรุปรวม ที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ (งานวิจัยพื้นฐาน) หรือการนำวิชาการนั้นมาใช้ประโยชน์ (งานวิจัยประยุกต์-Applied research) หรืองานวิจัยสร้างสรรค์ (Creative research) หรือการพัฒนาอุปกรณ์ หรือกระบวนการใหม่ ที่เกิดประโยชน์</p> <p>งานวิจัย ให้ความหมายรวมถึง งานปริทัศน์แบบทั้งระบบ (Systematic Review) ซึ่งใช้กระบวนการวิจัยในการศึกษา มีการกำหนดปัญหาที่ชัดเจน และเฉพาะเจาะจง มีกรอบความคิดในการคัดเลือกรวบรวมบทความและมีเหตุผลในการคัดบทความออกอย่างเป็นระบบ มีวิธีการ (Methodology) ที่ชัดเจน สามารถนำมาทดลองซ้ำโดยนักวิจัยอื่นได้ และได้ผลการศึกษาค้ำยัน อาจมีการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล (มหสังเคราะห์, Meta analysis) มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลที่พบให้เป็นข้อมูลใหม่ เพื่อตอบคำถามเฉพาะเรื่อง</p>
รูปแบบ	<p>อาจจัดได้เป็น ๓ รูปแบบ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รายงานการวิจัยที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (research process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทำวรรณกรรมปริทัศน์ โจทย์หรือสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์โจทย์หรือสมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าได้นำความรู้จากงานวิจัยมาตอบโจทย์และแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. บทความวิจัยที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้ความคมกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ ๓. ในรูปของหนังสือ (monograph) ซึ่งนำงานวิจัยมาใช้ประกอบการเขียน
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยที่ได้มีการบรรณาธิการ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ (peer reviewer) ประเมินคุณภาพ

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

งานวิจัย (ต่อ)	
การเผยแพร่ (ต่อ)	<p>๓. นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่เป็นฉบับเต็มของการประชุมระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำ หรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาการ หรือวิชาชีพ โดยไม่รวมถึงการประชุมวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และจัดอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า ๕ ปี ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอาจเผยแพร่ก่อนหรือหลังการประชุมก็ได้ ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความดังกล่าวจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน</p> <p>๔. เผยแพร่ในรูปของรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ ทำหน้าที่กลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำ หรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ (peer reviewer) จะต้องไม่ใช่คณะกรรมการตรวจรับทุนหรือตรวจรับงานจ้าง เพื่อให้งานวิจัยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือข้อกำหนดของสัญญาจ้างเท่านั้น</p> <p>๕. เผยแพร่ในรูปของหนังสือ (monograph) พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอทำหน้าที่กลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำ หรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่</p> <p>เมื่อได้เผยแพร่ “งานวิจัย” ตามลักษณะข้างต้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

กลุ่ม ๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม

๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้

๒.๓ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ

๒.๔ กรณีศึกษา (case study)

๒.๕ งานแปล

๒.๖ พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการในลักษณะเดียวกัน

๒.๗ ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๒.๘ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๒.๙ สิทธิบัตร

๒.๑๐ ซอฟต์แวร์

๒.๑๑ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม

๒.๑๒ ผลงานนวัตกรรม

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

กลุ่ม ๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม	
นิยาม	ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมที่มีห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ส่วนใหญ่อยู่ภายในประเทศ เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาหรือการแก้ปัญหาของอุตสาหกรรม
รูปแบบ	<p>จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบายอย่างชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการในประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ข้อมูลของสถานการณ์ปัญหาก่อนการดำเนินการ ● หลักฐานการมีส่วนร่วมและการยอมรับของผู้ใช้ ● คำอธิบายกระบวนการแก้ปัญหาทางอุตสาหกรรม (solution method) ● คำอธิบายถึงความรู้ความเชี่ยวชาญที่ใช้ และการนำเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องมาใช้ ● คำอธิบายถึงความรู้หรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการวิจัย ● คำอธิบายถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อผู้ใช้ หรือต่อบางส่วนของห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ของอุตสาหกรรมนั้น หรือต่อทั้งวงการอุตสาหกรรมนั้น ● คำอธิบายถึงวิธี และคุณภาพ/ประสิทธิภาพ ในการนำกลับมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การเขียนตำรา หรือการปรับปรุงเนื้อหาในรายวิชาที่สอน หรือใช้เป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือปัญหาพิเศษของนักศึกษา
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มีจากหลากหลายสถาบัน ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. บทความวิจัยในวารสารวิชาการ หนังสือรวมบทความวิชาการ หรือการประชุมวิชาการ ที่มีหนังสือประมวลบทความ (proceedings) ทั้งนี้ บทความดังกล่าวจะต้องมีผู้แต่งร่วมเป็นบุคลากรจากอุตสาหกรรม หรือหากไม่มี จะต้องมียืนยันการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยดังกล่าวโดยอุตสาหกรรม เช่น สัญญาร่วมทุนวิจัย หรือหลักฐานเชิงประจักษ์ในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ <p style="margin-left: 40px;">หมายเหตุ กรณีการเผยแพร่บทความวิจัยในวารสารวิชาการ หนังสือรวมบทความวิชาการ หรือการประชุมวิชาการที่มีหนังสือประมวลบทความในการประชุมวิชาการ (proceedings) ให้ใช้ลักษณะการเผยแพร่ของงานวิจัย ข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓</p> ๒. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีเนื้อหาหรือมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม และมีการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน ให้ใช้ลักษณะการเผยแพร่ของงานวิจัย ข้อ ๔ ๓. เอกสารแสดงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากผลงานดังกล่าว เช่น สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ข้อตกลงอนุญาตให้ใช้สิทธิ (licensing agreement) โดยมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม

๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม (ต่อ)	
	<p>๔. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดเผย โดยมีเนื้อหาหรือมีเอกสารที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม และต้องมีหลักฐานแสดงเหตุผลที่ไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ แต่มีหลักฐานรับรองว่าได้นำไปใช้ประโยชน์แล้ว</p> <p>๕. รายงานการประเมินจากหน่วยงานภายนอกที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดจากการวิจัยหรือกิจกรรมทางวิชาการที่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม โดยผู้เสนอต้องจัดทำเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B มีการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการโดยการมีส่วนร่วมของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย มีการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนมีแนวโน้มทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือมีแนวโน้มก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้น</p> <p>ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่าง ในการแก้ปัญหาหรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาให้กับอุตสาหกรรมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในวงกว้างในระดับจังหวัดหรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมหรือแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวางอย่างมีนัยสำคัญ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ</p> <p>หมายเหตุ แนวทางการประเมินผลงานทางวิชาการสู่ภาคอุตสาหกรรม ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประเมินผลงานทางวิชาการโดยใช้แนวทางในการประเมินดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ประเมินจากเอกสารและหลักฐานประกอบการเสนอผลงาน ๒. ประเมินจากหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลจากอุตสาหกรรม การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง หรือสารสนเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ๓. นอกจากการประเมินเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ และข้อ ๒ แล้ว อาจประเมินจากการตรวจสอบสภาพจริงในอุตสาหกรรมร่วมด้วย ซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะตรวจสอบด้วยตนเองหรือแต่งตั้งผู้แทนให้ไปตรวจสอบแทนก็ได้

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้	
นิยาม	<p>ผลงานวิชาการซึ่งอาจดำเนินงานในรูปการศึกษาหรือการวิจัยเชิงทดลองหรือการวิจัยและพัฒนา มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หรือแก้ไขปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน องค์ประกอบของผลงานประกอบด้วยคำอธิบายหรือข้อมูลหลักฐานสำคัญ ได้แก่</p> <p>(๑) สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน</p> <p>(๒) แนวคิด ทฤษฎี หลักการและเหตุผล หรือความเชื่อที่ผู้สอนใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนที่เป็นนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ นวัตกรรมดังกล่าวอาจเป็นรูปแบบใหม่ของการสอนหรือเป็นการสอนแนวใหม่ หรือเป็นงานประดิษฐ์คิดค้นที่พัฒนาขึ้นใหม่ หรือปรับปรุงยุคต่จากของเดิมอย่างเห็นได้ชัด เช่น เป็นบทเรียนแบบใหม่ กิจกรรมใหม่ หรือเทคนิคใหม่ในการจัด การเรียนการสอน สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน และ</p> <p>(๓) กระบวนการและผลลัพธ์ในการนำนวัตกรรมนั้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนในสถานการณ์จริง แสดงผลในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีข้อมูลหลักฐานรองรับว่าได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในผู้เรียนในทิศทางที่พึงประสงค์ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในผู้เรียนและผู้สอน</p>
รูปแบบ	<p>๑. ผลงานวิชาการในรูปของรายงานผลการศึกษา บทความวิจัย หรือ</p> <p>๒. ผลผลิตจากการศึกษาที่เป็นบทเรียน กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน โดยมีการอธิบายแนวคิดในการพัฒนาและผลการใช้กับผู้เรียนประกอบด้วย อาจจัดทำเป็นเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์</p>
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้</p> <p>๑. เผยแพร่เป็นรายงานการศึกษาระดับสมบูรณ์ และมีการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิ และมีหลักฐานการเผยแพร่ผลงานไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอทำหน้าที่กลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำ หรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ (peer reviewer) จะต้องไม่ใช่คณะกรรมการตรวจรับทุนหรือตรวจรับงานจ้างเพื่อให้งานวิจัยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือข้อกำหนดของสัญญาจ้างเท่านั้น</p> <p>๒. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่ม สิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๓. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความที่มีการบรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาการเรียนการสอน และมีการประเมินคุณภาพ</p>

	<p>๔. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่มีหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings)</p> <p>๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ (ต่อ)</p>
	<p>หมายเหตุ กรณีการเผยแพร่บทความวิจัยในวารสารวิชาการ หนังสือรวมบทความวิชาการ หรือการประชุมวิชาการที่มีหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ให้ใช้ลักษณะการเผยแพร่งานวิจัย ข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓</p> <p>๕. เผยแพร่ในรูปของผลผลิตของงานการศึกษาแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีคำอธิบายแนวคิดการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน วิธีการใช้ และผลที่เกิดกับผู้เรียน มีคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอทำหน้าที่กลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้องการใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำ หรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ (peer reviewer) จะต้องไม่ใช่คณะกรรมการตรวจรับทุนหรือตรวจรับงานจ้างเพื่อให้งานวิจัยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือข้อกำหนดของสัญญาจ้างเท่านั้น</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B</p> <p>๑. แนวคิดการออกแบบนวัตกรรมการเรียนการสอนเป็นงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่ปรับจากแนวคิดเดิมหรือเป็นแนวคิดใหม่</p> <p>๒. มีข้อมูลหลักฐานชัดเจนว่าผลงานการศึกษาที่พัฒนาขึ้นนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้อุหรือคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ได้จริง</p> <p>ระดับ A</p> <p>๑. มีคุณลักษณะเหมือนระดับ B และ</p> <p>๒. มีข้อมูลหลักฐานชัดเจนว่าผลงานการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มอื่นได้ต้องได้</p> <p>๓. ผลงานได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนที่มี impact factors</p> <p>ระดับ A+</p> <p>๑. มีคุณลักษณะเหมือนระดับ A และ</p> <p>๒. ผลงานได้รับรางวัลหรือการยกย่องด้านการพัฒนาการเรียนการสอน/งานการศึกษาหรืองานประดิษฐ์คิดค้นในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๓ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ	
นิยาม	เป็นผลงานที่เกิดจากการศึกษาวิจัย หรือ วิเคราะห์ สังเคราะห์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ หรือทางวิชาการด้านอื่น อันนำไปสู่ข้อเสนอโยบายสาธารณะใหม่ หรือข้อเสนอแนะเชิงความคิดหรือเชิงประจักษ์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ หรือการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้ภาครัฐนำไปใช้กำหนดนโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่หรือพัฒนาให้เกิดผลดีต่อสาธารณะไม่ว่าระดับชาติ ท้องถิ่นหรือนานาชาติ
รูปแบบ	จัดทำเป็นเอกสารโดยมีคำอธิบายทางวิชาการ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ สังเคราะห์ สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือด้านอื่นที่ต้องการแก้ไข โดยมีเหตุผลหลักฐานและข้อมูลสนับสนุนแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ โดยมีนโยบาย ร่างกฎหมาย ร่างกฎ แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด เป็นผลผลิต (output) รวมทั้งมีการคาดการณ์ผลลัพธ์ (outcome) และผลกระทบ (impact) ต่อสังคมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ ดังนี้</p> <p>๑. ได้มีการนำเสนอ นโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด พร้อมคำอธิบายต่อผู้มีส่วนได้เสียและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในนโยบายสาธารณะนั้น ๆ ทั้งได้มีการนำไปสู่การพิจารณาหรือดำเนินการโดยผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. ได้มีการเผยแพร่ในนโยบายสาธารณะนั้นไปยังผู้เกี่ยวข้อง</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B เป็นผลงานที่แสดงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่มีหลักฐานข้อมูลหรือเหตุผลสนับสนุน ซึ่งแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ</p> <p>ระดับ A เป็นเกณฑ์เดียวกับระดับ B แต่ต้องเป็นข้อเสนอใหม่ที่ครอบคลุมการแก้ปัญหาหรือพัฒนาที่กว้างขวางกว่าข้อเสนอเดิม โดยต้องมีร่างกฎหมาย ร่างนโยบาย ร่างแผน ฯลฯ ที่มีคุณภาพระดับดีมาก และมีการอ้างอิงโดยผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>ระดับ A+ เป็นเกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องได้รับการอ้างอิง อภิปรายอย่างกว้างขวางในสังคม หรือได้รับการนำไปใช้โดยผู้รับผิดชอบในนโยบายสาธารณะนั้นและเกิดประโยชน์</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๔ กรณีศึกษา (Case Study)	
นิยาม	งานเขียนที่เกิดจากการศึกษาบุคคลหรือสถาบัน (หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐบาล ฯลฯ) ศึกษาเหตุการณ์ การบริหารจัดการ คดี หรือกรณีที่เกิดขึ้นจริงมาจัดทำเป็นกรณีศึกษา เพื่อใช้ในการสอน (teaching case study) ทั้งนี้ โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ตามหลักวิชาการถึงสาเหตุของปัญหาและปัจจัยอื่น ๆ นำมาประกอบการตัดสินใจและกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาตามหลักวิชา หรือทำข้อเสนอในการพัฒนาองค์กร หรือเพื่อให้เกิดความเข้าใจในพฤติกรรมของบุคคลหรือพฤติกรรมขององค์กร เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์หาเหตุผลและแนวทางในการตัดสินใจตามหลักวิชาการ หรือเพื่อวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและการใช้ดุลพินิจตัดสินในคดีนั้น ๆ
รูปแบบ	เอกสารที่ตีพิมพ์หรือเป็นสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยคู่มือการสอน (teaching notes) และใช้ประกอบการเรียนการสอนมาแล้ว มีองค์ประกอบครบถ้วน คือ บทนำ เนื้อหา และบทส่งท้าย จำนวนกรณีศึกษาที่จะนำมาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการต้องมีจำนวนอย่างน้อย ๕ กรณีศึกษา และมีจำนวนหน้ารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๘๐ หน้า โดยเนื้อหาสาระจะต้องไม่ซ้ำซ้อนกันและอยู่ในขอบข่ายสาขาวิชาที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ สำหรับการประเมินคุณภาพจะต้องประเมินคุณภาพโดยรวมทั้งหมด
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะของสิ่งตีพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือเผยแพร่ในหนังสือ หรือแหล่งรวบรวมกรณีศึกษาที่มีการบรรณาธิการ โดยมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพ ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B ๑. เป็นกรณีศึกษาที่มีองค์ประกอบครบถ้วน คือ บทนำ เนื้อหา บทส่งท้าย รายละเอียดข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น ตาราง และรูปภาพ ๒. เป็นกรณีศึกษาที่มีเนื้อหาและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องเป็นกรณีศึกษาที่มีการเสนอเนื้อหาและการวิเคราะห์ที่ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างแพร่หลาย ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้อง ๑. เป็นกรณีศึกษาที่บุกเบิกทางวิชาการ นำเสนอปัญหาหรือประเด็นที่ไม่เคยมีผู้ศึกษามาก่อน มีการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างลึกซึ้ง และสร้างความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างชัดเจน ๒. เป็นกรณีศึกษาที่กระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าในวิชาการ หรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๕ งานแปล	
นิยาม	งานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานวิชาการที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขานั้น ๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง
รูปแบบ	งานแปลพร้อมบทวิเคราะห์หรืออธิบายเชิงวิชาการที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้ หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น ๆ ได้อย่างไร ในแง่ใด
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ อาทิ การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ <p>การเผยแพร่งานดังกล่าวจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร ซึ่งจำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>กรณีที่อยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณา หากคณะผู้ทรงคุณวุฒิมีมติให้ปรับปรุงงานแปลซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้ ทั้งนี้ เมื่อได้แก้ไขปรับปรุงงานแปลดังกล่าวเรียบร้อยแล้วให้เสนอคณะผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา โดยไม่ต้องนำงานแปลดังกล่าวไปเผยแพร่ใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p> <p>กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของงานแปลแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด การนำงานแปลนั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในงานแปลเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพงานแปลที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๕ งานแปล (ต่อ)	
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B เป็นการถ่ายทอดเนื้อหาจากต้นฉบับเดิมได้สมบูรณ์ พร้อมทั้งมีบทนำของผู้แปลที่ให้ข้อมูลครบถ้วนเกี่ยวกับเอกสารที่แปล</p> <p>ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องมีการใช้ภาษาที่สละสลวยและอ่านเข้าใจง่าย</p> <p>ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องมีบทนำเชิงวิเคราะห์ที่แสดงความรู้ความเข้าใจของผู้แปลในเรื่องนั้น ๆ และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกัน หรือมีการค้นคว้าเพิ่มเติมของผู้แปลใส่ไว้ในบทนำ หรือในเชิงอรรถ แล้วแต่กรณี</p> <p>สำหรับสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ให้ใช้ลักษณะคุณภาพ ดังต่อไปนี้</p> <p>ระดับ B เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในตัวบทแบบแผนทางความคิดหรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด และบ่งชี้ความสามารถในการสื่อความหมายได้ดี มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัย มีการให้บรรณานุกรมเชิงวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค</p> <p>ระดับ A เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบทแบบแผนทางความคิดหรือวัฒนธรรมต้นกำเนิดและบ่งชี้ถึงความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูงมาก มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานอย่างละเอียดลึกซึ้งในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัยของผู้สันักดกรณ์ มีการให้บรรณานุกรมเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค</p> <p>ระดับ A+ ให้ข้อสรุปของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปล ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นงานที่แปลมาจากต้นแบบที่มีความสำคัญในระดับที่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางวิชาการ ๒. เป็นงานที่แปลอยู่ในระดับที่พึงยึดถือเป็นแบบฉบับได้ ๓. มีการให้ข้อสรุปของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลที่มีลักษณะเป็นการบุกเบิกทางวิชาการ

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๖ พจนานุกรม (dictionary) สารานุกรม (encyclopedia) นามานุกรม (directory) และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน	
นิยาม	งานอ้างอิงที่อธิบายและให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำ หรือหัวข้อ หรือหน่วยย่อย ในลักษณะอื่น ๆ อันเป็นผลของการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบและมีหลักวิชา รวมทั้งแสดงสถานะล่าสุดทางวิชาการ (state-of-the-art) ของสาขาวิชานั้นๆ เป็นการรวบรวมคำ หรือหัวข้อ หรือหน่วยย่อย จัดระบบอ้างอิง โดยเป็นงานของนักวิชาการคนเดียว มีคำนำที่ชี้แจงหลักการ หลักวิชา หรือทฤษฎีที่นำมาใช้ รวมทั้งอธิบายวิธีการใช้ และมีบรรณานุกรมรวมหรือบรรณานุกรมแยกส่วนตามหน่วยย่อย รวมทั้งดัชนีค้นคำ ในกรณีที่เป็น
รูปแบบ	ประกอบด้วยบทวิเคราะห์หรืออธิบายเชิงวิชาการที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้ หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น ๆ ได้อย่างไร ในแง่ใด
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ หรือ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B เป็นงานอ้างอิงที่ให้ความรู้พื้นฐานอันถูกต้องและทันสมัย ครอบคลุมเนื้อหาที่กว้างขวางตามที่ยอมรับกันในวงวิชาการ</p> <p>ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องมีการให้ข้อมูลและทัศนะที่แสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการของศัพท์ หัวข้อ หรือหน่วยย่อย และ/หรือสาขาวิชานั้นๆ</p> <p>ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องมีการชี้ทางให้ผู้อ่าน หรือผู้ใช้เกิดความคิดเชิงวิพากษ์ และ/หรือเกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๗ ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
นิยาม	ผลงานวิชาการที่เป็นการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือ เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสรรค์พืช หรือสัตว์พันธุ์ใหม่ หรือจุลินทรีย์ที่มีคุณสมบัติพิเศษสำหรับการใช้ประโยชน์เฉพาะด้าน วัคซีน ผลิตภัณฑ์หรือสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยวิธีวิทยาที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ
รูปแบบ	ผลงานสร้างสรรค์พร้อมด้วยสิ่งตีพิมพ์หรือเอกสารทางวิชาการที่แสดงถึงแนวคิดในการวิจัยค้นคว้าและพัฒนางานนั้น ๆ กระบวนการในการวิจัยและพัฒนา ผลการทดสอบ คุณสมบัติต่าง ๆ ทั้งที่เป็นคุณสมบัติพื้นฐานและคุณสมบัติพิเศษที่เป็นข้อเด่น ผลการทดสอบในสภาพของการนำไปใช้จริงในสภาพที่เหมาะสมและศักยภาพของ ผลกระทบจากการนำไปใช้ในแง่เศรษฐกิจหรือสังคม
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดย คณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจาก หลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ตำแหน่งที่เสนอขอ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑. การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แลบบันทึกภาพ ๒. เอกสารประกอบ ตีพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการ มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ และการนำผลงานนั้นไปใช้มีศักยภาพ ในการส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับปานกลาง</p> <p>ระดับ A เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการมาก ขึ้น มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ และการนำผลงานนั้นไปใช้มี ศักยภาพในการส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับสูง</p> <p>ระดับ A+ เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการ ที่ลึกซึ้ง มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ ผลงานที่มีคุณสมบัติโดดเด่น และมีศักยภาพสูงในการนำไปใช้ประโยชน์ หรือก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือ รูปแบบใหม่ ๆ ที่จะมีผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับสูง</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๘ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	
นิยาม	ผลงานหรือชุดของผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียะ ศิลปะ โดยผลงานดังกล่าวต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของเจ้าของผลงาน และต้องอธิบายได้ว่ามีแนวคิดจากปรัชญา จริยธรรม สุนทรียภาพซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของความจริง ความดี ความงาม พร้อมคำอธิบายอันก่อปรด้วยหลักวิชาที่เอื้อต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจ ความหมายและคุณค่าของงาน เช่น ผลงานสร้างสรรค์ด้านวรรณกรรม ด้านศิลปะการแสดง ด้านดนตรี ด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และศิลปะด้านอื่น ๆ
รูปแบบ	งานสร้างสรรค์ พร้อมบทวิเคราะห์ที่อธิบายหลักการ หลักวิชา และ/หรือความคิดเชิงทฤษฎี รวมทั้งกระบวนการและ/หรือเทคนิคในการสร้างงาน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ให้เห็นความรู้ในการพัฒนาต่อยอดผลงานการนำเสนอความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาสาขาวิชาชีพและการศึกษา ตลอดจนการแสดงคุณค่าของผลงานที่เอื้อให้เกิดการตีความ และการประเมินคุณค่าในหมู่ของผู้รับงาน
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่สู่สาธารณชนในลักษณะใดลักษณะหนึ่งอย่างกว้างขวางมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน โดยต้องแสดงหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าได้ผ่านการประเมินจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน สำหรับระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ และไม่น้อยกว่า ๕ คน สำหรับระดับรองศาสตราจารย์และระดับศาสตราจารย์ โดยการตัดสินใจของที่ประชุมต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ เสียง สำหรับระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๕ เสียงในระดับรองศาสตราจารย์ และไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๕ เสียงในระดับศาสตราจารย์ ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิฯ (peer reviewer) ต้องมิได้สังกัดเดียวกันกับผู้ขอจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง</p> <p>วิธีการเผยแพร่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. วรรณกรรมต้นแบบหรือผลงานสร้างสรรค์ต้นแบบ และเอกสารประกอบต้องพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๒. การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แลบบันทึกภาพ หรือการแสดงผลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๓. การเผยแพร่ที่เกิดจากการใช้งานจริงที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ ตลอดจนการเผยแพร่ที่เกิดจากการได้รับเชิญไปบรรยาย หรือในการประชุมวิชาการงานศิลป์ หรือวิชาชีพในต่างประเทศ สำหรับศิลปะการแสดงต้องแสดงในกิจกรรมที่จัดโดยองค์กรระดับประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพของสาขาวิชานั้น ๆ ของประเทศไทยหรือนานาชาติ สถานที่นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ระดับชาติหรือระดับนานาชาติต้องเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพนั้น ๆ และต้องดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องโดยเป็นเวลาแสดงผลงานอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี

๒.๘ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ (ต่อ)	
	<p>หมายเหตุ : คุณสมบัติของผู้ที่ทำหน้าที่เป็น peer reviewer</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน หมายถึง ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาใกล้เคียงซึ่งปัจจุบันมีสถานภาพเป็นบุคลากรประจำ เช่น อาจารย์ประจำ ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่ยังปฏิบัติงานหรือปฏิบัติหน้าที่ประจำในมหาวิทยาลัย</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หมายถึง ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาใกล้เคียง โดยต้องเป็นบุคคลที่ไม่ใช่บุคลากรของมหาวิทยาลัยและไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชาของมหาวิทยาลัย</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B เป็นผลงานที่มีคุณภาพทางการสร้างสรรค์ โดยสามารถอธิบายหลักการ แนวคิด กระบวนการ เทคนิค รวมถึงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผลเพื่อสื่อความให้กับผู้รับได้เป็นอย่างดี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการด้านงานสร้างสรรค์และการศึกษาของศิลปะแขนงนั้น ๆ และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือองค์กร</p> <p>ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องเป็นตัวอย่างอันดีที่ยังประโยชน์เด่นชัดต่อวงวิชาการด้านงานสร้างสรรค์และการศึกษาแขนงนั้น ๆ</p> <p>๑. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาหรือสร้างสรรค์มาแล้ว</p> <p>๒. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อบุคคล องค์กร ชุมชน หรือสังคม หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย หรือได้รับการจดสิทธิบัตรและมีการนำไปใช้อ้างอิงในผลงานอื่น ๆ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องเป็นงานที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือนำเสนอสิ่งใหม่ในด้านการสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ</p> <p>๑. เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่ง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างลึกซึ้งจนทำให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่ ทำให้เกิดความก้าวหน้า เกิดการใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ ๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือสังคม หรือได้รับการจดสิทธิบัตรและมีหลักฐานการนำสิทธิบัตรไปใช้ หรือประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง</p> <p>๒. เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงถึงอย่างกว้างขวางในวงวิชาการ หรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๙ สิทธิบัตร (Patent)	
นิยาม	สิทธิบัตรตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร
รูปแบบ	อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีบทวิเคราะห์ที่อธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น ๆ ได้อย่างไร ในแง่ใด ๒. ต้องผ่านการพิสูจน์ หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย
การเผยแพร่	มีหลักฐานการนำสิทธิบัตรไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ
ลักษณะคุณภาพ	<p><u>ระดับ B</u> เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปวิจัยหรือพัฒนาต่อยอด</p> <p><u>ระดับ A</u> เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ระดับชาติ</p> <p><u>ระดับ A+</u> เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติ และมีหลักฐานว่าได้นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือเชิงสาธารณประโยชน์อย่างกว้างขวาง</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๑๐ ซอฟต์แวร์ (Software)	
นิยาม	<p>หมายความถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นผลงานที่ได้จากการวิจัย หรือการประดิษฐ์คิดค้นใหม่หรือการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มีหลักวิชาอันสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน รวมถึงซอฟต์แวร์ที่เป็นการประยุกต์หลักวิชา เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ในเชิงวิชาการ โดยต้องมีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การดำเนินงานโครงการที่มีลักษณะการพัฒนาซอฟต์แวร์โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงตัวเลข (numerical method) หรือการดำเนินงานลักษณะ engineering design ซึ่งเป็นการปรับปรุงกระบวนการออกแบบโดยตรง ๒. งานที่มีลักษณะการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาในระดับแฟ้มข้อมูลต้นฉบับ (source code) เพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้ดีขึ้น โดยมีการปรับปรุงระบบอย่างมีนัยสำคัญ ๓. โครงการที่มีการเก็บข้อมูลเชิงประสิทธิผลและประเมินผลเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนว่าหลังจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและซอฟต์แวร์มาใช้พัฒนาแล้วระบบการทำงานดีขึ้นได้อย่างไร โดยต้องมีการปรับปรุงระบบหรือสำรวจความต้องการ รวมถึงแสดงผลลัพธ์หรือตัวชี้วัดที่ชัดเจนซึ่งมิได้นำเข้ามาเพื่อทดแทนระบบเดิมเพียงอย่างเดียว <p>ทั้งนี้ ผลลัพธ์ที่ได้จะต้องสอดคล้องกับลักษณะงานวิจัยและพัฒนา</p>
รูปแบบ	<p>อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เช่น คู่มือที่อธิบายการใช้งาน หลักการของวิธีการทำงานและหน้าที่ของซอฟต์แวร์ดังกล่าวอย่างละเอียดและชัดเจนเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น ๆ ได้อย่างไร ในแง่ใด ๒. ต้องผ่านการพิสูจน์ หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย
การเผยแพร่	<p>มีหลักฐานการนำซอฟต์แวร์ไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายต่อวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B เป็นงานที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน ถูกต้อง เหมาะสมตามระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปประยุกต์ใช้ได้</p> <p>ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษามาแล้ว ๒. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย <p>ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องได้รับการอ้างอิงและใช้งานอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๑๑ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม	
นิยาม	<p>ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นและสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านเกี่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานที่แสวงหากำไรและได้ผลตอบแทนส่วนบุคคลในเชิงธุรกิจ</p>
รูปแบบ	<p>จัดทำเป็นเอกสารและมีคำอธิบายหรือคำชี้แจงที่ชัดเจน รายละเอียดเนื้อหาของเอกสาร แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบอย่างน้อยประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การมีส่วนร่วมและการยอมรับของท้องถิ่นและสังคมเป้าหมาย ๒. สภาพการณ์ของท้องถิ่นและสังคมก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ๓. กระบวนการที่ทำให้ท้องถิ่นและสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ๔. ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ๕. การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว ๖. การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากความรู้หรือความเชี่ยวชาญจากสาขาของผู้ยื่นขอ ๗. แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป <p>การจัดทำเอกสารผลงานต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมและการยอมรับของกลุ่มเป้าหมายหรือท้องถิ่น นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจแสดงหลักฐานเพิ่มเติมอื่น ๆ เกี่ยวกับผลงาน เช่น รูปภาพ หรือการบันทึกเป็นวีดิทัศน์ ภาพยนตร์ แอ็บเสียง</p> <p>การพัฒนาหรือการแก้ปัญหาในพื้นที่ที่มีการบูรณาการศาสตร์หลายสาขา สามารถขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการรับใช้ท้องถิ่นและสังคมได้จากผลความสำเร็จของทุกสาขา โดยผู้ขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการจะต้องแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในการใช้ ศาสตร์นั้น ๆ เพื่อร่วมพัฒนาหรือแก้ปัญหาจนทำให้พื้นที่นั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่าง เห็นได้ชัดเจน</p>
การเผยแพร่	<p>การเผยแพร่ผลงานวิชาการรับใช้ท้องถิ่นและสังคมทำได้โดยการจัดเวทีนำเสนอผลงานใน พื้นที่หรือการเปิดให้เยี่ยมชมพื้นที่และจะต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวาง ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สอดคล้องกับผลงาน โดยการเผยแพร่นั้นจะต้องมีการบันทึก เป็นเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้อ้างอิงได้ หรือศึกษาค้นคว้าต่อไปได้</p> <p>ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิใน สาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๑๑ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม (ต่อ)	
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B ลักษณะของผลงานต้องแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในสาขาของผู้ยื่นขอ มีการแสดงกระบวนการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการที่มาจากการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย มีการแสดงการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์จนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น หรือ สังคมนั้น</p> <p>ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และคุณภาพผลงานที่ยื่นขอจะต้องสามารถนำไปเป็นแบบอย่างให้กับท้องถิ่นหรือสังคมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย หรือถูกนำไปใช้เป็นนโยบายในระดับจังหวัด หรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A ผลงานต้องส่งผลกระทบต่อสังคม หรือแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือได้รับการรางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๑๒ ผลงานนวัตกรรม	
นิยาม	<p>ผลงานนวัตกรรมต้องเป็นสิ่งใหม่ หรือสิ่งที่พัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนามาตรฐาน ประสิทธิภาพ มูลค่าคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ สร้างผลกระทบได้ในวงกว้างในเชิงพาณิชย์ หรือในเชิงสาธารณะ และมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี เช่น ผลิตภัณฑ์ (product) การบริการ (service) กรรมวิธีที่เกี่ยวกับการผลิต (process) หรือ</p> <p>(๒) ผลงานนวัตกรรมด้านสังคม เช่น การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจ การตลาด หรือในการอื่นใด</p>
รูปแบบ	<p>จัดทำเป็นเอกสารและหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ขอผลงาน กระบวนการพัฒนาผลงานนวัตกรรม การนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือสาธารณะ รวมถึงผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากผลงานนวัตกรรม โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้</p> <p>๑. เอกสารพร้อมหลักฐานข้อมูลคุณสมบัติประจำตำแหน่งที่แสดงถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในด้านต่าง ๆ การสร้างทีมงานหรือเครือข่าย การผลักดันการนำผลงานไปใช้ประโยชน์และการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้ใช้ประโยชน์ อาทิ ข้อมูลการพัฒนาบุคลากร (I&E career preparation) ข้อมูลการพัฒนาเครือข่ายหรือเชื่อมโยงภาคส่วนอื่น (I&E engagement)</p> <p>๒. เอกสารพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับผลงานนวัตกรรมที่สรุปข้อมูลที่แสดงให้เห็นการพัฒนาผลงาน สอดคล้องกับรูปแบบผลงานนวัตกรรมโดยสามารถจำแนกตามผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี หรือผลงานนวัตกรรมด้านสังคม ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็น ดังนี้</p> <p>๒.๑ ข้อมูลของสถานการณ์ปัญหาก่อนการดำเนินการ</p> <p>๒.๒ คำอธิบายแนวทางและกระบวนการแก้ปัญหา หรือการทำให้เกิดคุณค่าในมิติใหม่ โดยระบุแนวทางใหม่ หรือวิธีการใหม่ หรือวิธีทำให้เกิดประสิทธิภาพ หรือประสิทธิผลดีกว่าเดิม หรือวิธีที่ทำให้เกิดจากการพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย หรือวิธีที่ทำให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือความรู้ใหม่ในประเทศจากกระบวนการวิเทศกรรมย้อนรอย รวมถึงการมีส่วนร่วมของการกำหนดปัญหาและแก้ปัญหา หรือการสร้างคุณค่าในมิติใหม่</p> <p>๒.๓ คำอธิบายถึงความรู้ความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือการสร้างคุณค่า</p> <p>๒.๔ คำอธิบายถึงความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการ</p> <p>๒.๕ คำอธิบายถึงการดำเนินการหรือการนำผลงานไปใช้ประโยชน์</p> <p>๒.๖ คำอธิบายถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อผู้ใช้</p>

๒.๑๒ ผลงานนวัตกรรม (ต่อ)	
	<p>๓. เอกสารพร้อมหลักฐานประกอบการพิจารณาอื่น ๆ (ถ้ามี) ผู้เสนอผลงานสามารถใช้เอกสารหลักฐานอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่ใช้ในการพัฒนาบทบาทของผู้มีส่วนร่วมหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลงานนวัตกรรม อาทิ</p> <p>๓.๑ ข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา (intellectual property)</p> <p>๓.๒ ข้อมูลในการนำผลงานไปต่อยอด/สร้างมูลค่าเพิ่ม (entity creation)</p> <p>๓.๓ ข้อมูลการได้รับทุนจากภายนอก (sponsored research)</p> <p>๓.๔ ข้อมูลการนำไปใช้ประโยชน์ (use & licensing) อาทิ หลักฐานการประเมินผลลัพธ์หรือผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือสังคมที่สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศ หรือรายงานผลการประเมินผลกระทบจากผู้ประเมินอิสระ</p>
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่าผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (peer reviewer) ที่ได้รับการยอมรับ ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ</p> <p>๑. รายงานการพัฒนาผลงานนวัตกรรมและการนำไปใช้ประโยชน์ อาทิ</p> <p>๑.๑ รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์หรือรายงานเชิงเทคนิค (technical report) ที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรม (industry-sponsored activities) รวมถึงสัญญาหรือข้อตกลงการทำงานร่วมกันแสดงถึงการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ข้อมูลผลิตภัณฑ์ใหม่ (novel data/products) ข้อมูลวิธีการ/กระบวนการใหม่ (novel process/procedure) การออกแบบสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน</p> <p>๑.๒ รายงานผลการประเมินผลกระทบจากผู้ประเมินอิสระที่แสดงถึงผลลัพธ์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากผลงานนวัตกรรม</p> <p>๑.๓ ในกรณีที่ผลงานนวัตกรรมไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ต้องมีหลักฐานแสดงเหตุผล รวมถึงต้องมีหลักฐานยืนยันถึงการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์</p> <p>๒. เอกสารแสดงทรัพย์สินทางปัญญาของผลงานนวัตกรรม อาทิ สิทธิบัตร สิทธิบัตรการประดิษฐ์ อนุสิทธิบัตร เอกสารแสดงการได้รับการขึ้นทะเบียนบัญชีนวัตกรรมไทย</p> <p>๓. การเผยแพร่ผลงานนวัตกรรมผ่านเวทีระดับชาติ หรือระดับนานาชาติที่เปิดโอกาสให้มีการนำเสนอผลงานด้านนวัตกรรมสู่สาธารณะ</p> <p>๔. การแพร่หลาย (diffusion) ของเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ฝังตัว (embedded) ในผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการผลิตหรือการบริการ</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๒.๑๒ ผลงานนวัตกรรม (ต่อ)	
ลักษณะคุณภาพ	<p>ผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี</p> <p>ระดับ B</p> <p>๑. เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทขององค์กรหรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง โดยมีการดำเนินงานแบบครบกระบวนการ ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหา พัฒนาและทดสอบผลงานต้นแบบในสถานการณ์จริง หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๓ ขึ้นไป ที่ผ่านขั้นการพิสูจน์แนวคิด (proof-of-concept) และส่วนประกอบหรือชิ้นส่วนต่าง ๆ ผ่านการทดสอบตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง</p> <p>๒. นำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาจากความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และส่งผลกระทบต่อผู้ใช้งาน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้นโดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ</p> <p>ระดับ A</p> <p>๑. ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และเป็นการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่มีความแตกต่างจากเดิมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดีขึ้น หรือการพัฒนาหรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๕ ขึ้นไป ที่ส่วนประกอบต่าง ๆ ของทั้งระบบผ่านการทดสอบว่าทำงานได้จริง เป็นต้นแบบระบบสมบูรณ์ (full function prototype) สามารถสาธิตการทำงานในสภาพแวดล้อมจริงตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง</p> <p>๒. นำไปสู่การต่อยอดหรือสร้างมูลค่าเพิ่มของผลงานด้วยการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (commercialization) หรือใช้ประโยชน์สู่สาธารณะและเห็นผลการเปลี่ยนแปลงเป็นที่ประจักษ์ หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ</p> <p>ระดับ A+</p> <p>๑. เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหรือมีการบูรณาการศาสตร์ที่นำไปสู่การได้เทคโนโลยีใหม่หรือกระบวนการใหม่ หรือเป็นการเพิ่มคุณภาพและคุณสมบัติใหม่ ๆ (key features) ของผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ หรือเกิดการขยายผลที่นำไปสู่การจัดตั้งธุรกิจใหม่ (entity creation) อาทิ จัดตั้งบริษัท วิสาหกิจเริ่มต้น (startup/spin-off) หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๘ ขึ้นไป เป็นเทคโนโลยีที่ผ่านการทดสอบครบถ้วนสมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้งานจริงในภาคการผลิตและบริการ (fully qualified) หรือประสบผลสำเร็จในการใช้งานจริง (proven) ตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ เกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรม</p>

๒.๑๒ ผลงานนวัตกรรม (ต่อ)	
ลักษณะคุณภาพ (ต่อ)	<p>๒. ได้รับการยอมรับระดับชาติ หรือนานาชาติ และถูกนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (commercialization) หรือใช้ประโยชน์สู่สาธารณะในวงกว้าง หรือก่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงแบบก้าวกระโดดสู่ระดับประเทศ หรือก่อให้เกิดสิ่งใหม่ในอุตสาหกรรมที่นำไปสู่การผลิตหรือบริการมูลค่าสูง หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ</p>
ลักษณะคุณภาพ (ต่อ)	<p>ผลงานนวัตกรรมด้านสังคม</p> <p>ระดับ B</p> <p>๑. เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการดำเนินงานแบบครบกระบวนการ ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหา การมีส่วนร่วมและยอมรับของสังคมเป้าหมาย พัฒนาออกแบบกระบวนการ ทดสอบผลงานต้นแบบในสถานการณ์จริง และมีการติดตามประเมินผลลัพธ์ หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของความรู้และเทคโนโลยีด้านสังคม (Social Readiness Level : SRL) ในระดับ ๓ ขึ้นไป ที่ผ่านการทดสอบแนวทางการพัฒนาหรือแก้ปัญหา ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง หรือมีการตรวจสอบแนวทางการแก้ปัญหาโดยการทดสอบในพื้นที่นำร่องเพื่อยืนยันผลกระทบตามที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เพื่อพิจารณาความพร้อมขององค์ความรู้และเทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง</p> <p>๒. นำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาจากความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และส่งผลกระทบทางบวกต่อผู้ใช้งาน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ</p> <p>ระดับ A</p> <p>๑. ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และมีการนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงนโยบายหรือเชิงระบบ หรือเชิงกลไกที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในระดับองค์กรหรือเครือข่ายภาคส่วน (consortium) หรือชุมชน ที่ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของความรู้และเทคโนโลยีด้านสังคม (Social Readiness Level : SRL) ในระดับ ๕ ขึ้นไป ที่แนวทางในการแก้ปัญหาได้รับการตรวจสอบ และถูกนำเสนอแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง หรือสามารถนำผลการศึกษามาประยุกต์ใช้ในสิ่งแวดล้อมอื่น ร่วมกับการปรับปรุงแนวทางการพัฒนา การแก้ปัญหา รวมถึงการทดสอบแนวทางการพัฒนา การแก้ปัญหาใหม่ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง</p> <p>๒. มีการนำไปใช้เป็นตัวแบบ หรือมีการถ่ายทอดการดำเนินงานไปยังองค์กร หรือเครือข่าย องค์กรหรือชุมชนอื่น หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ</p>

๒.๑๒ ผลงานนวัตกรรม (ต่อ)	
ลักษณะคุณภาพ (ต่อ)	ระดับ A+ ๑. ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องมีการนำไปใช้ในเชิงนโยบาย หรือเชิงระบบ หรือเชิงกลไก หรือการสร้างหน่วยธุรกิจที่ทำงานลักษณะไม่แสวงหากำไร หรือ social enterprise ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญ (อาทิ นวัตกรรมภาครัฐ นวัตกรรมสังคมดิจิทัล นวัตกรรมหน่วยเชื่อมโยง นวัตกรรมด้านเศรษฐกิจเชิงสังคม นวัตกรรมด้านเศรษฐกิจแบ่งปัน) ในวงกว้างอย่างเป็นรูปธรรม หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของความรู้และเทคโนโลยีด้านสังคม (Social Readiness Level : SRL) ในระดับ ๘ ขึ้นไป ที่มีการเสนอแนวทางการพัฒนา การแก้ปัญหาในรูปแบบแผนการดำเนินงานที่สมบูรณ์และได้รับการยอมรับ หรือได้รับการยอมรับให้นำไปประยุกต์ใช้ได้กับสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ได้จริงตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ๒. นำไปสู่การขยายผลในวงกว้างในระดับพื้นที่เขตภูมิสังคมหรือจังหวัด หรือภูมิภาค หรือประเทศ หรือเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือได้รับรางวัล นวัตกรรมทางสังคมหรือรางวัลที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศนวัตกรรมจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้นโดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

คุณสมบัติประจำตำแหน่งที่แสดงถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการด้านผลงานนวัตกรรม ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ขอต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) เป็นผู้มียุทธศาสตร์สำคัญในการสร้างและพัฒนาบุคลากร (นักเรียน/นักศึกษาในระดับต่าง ๆ นักวิจัย บุคลากรจากภาคอุตสาหกรรม ชุมชน หรือภาคประชาสังคม) โดย
 - (๑.๑) ผ่านการเป็นผู้ดูแลปริญญาโท วิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์ หรือการนำบุคลากรเข้าไปมีส่วนร่วมหลักในโครงการวิจัย มีส่วนร่วม หรือ
 - (๑.๒) เป็นผู้มียุทธศาสตร์สำคัญในการเชื่อมโยงรับโจทย์จากผู้ใช้ประโยชน์

และ

(๒) เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้ใช้ประโยชน์ และเป็นผู้มียุทธศาสตร์สำคัญในขณะทำงาน ในการผลักดันการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานประกอบ

ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ผู้ขอต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) เช่นเดียวกับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ตาม (๑) และ
 - (๒) เป็นผู้มียุทธศาสตร์สำคัญในการสร้างทีมงาน/เครือข่ายร่วมกับภายในหรือภายนอกองค์กร อาทิ ระหว่างมหาวิทยาลัย ระหว่างองค์กรภาครัฐ/ภาคเอกชน เป็นผู้นำทีมในการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้ใช้ประโยชน์ และเป็นผู้นำโครงการในการผลักดันการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานประกอบ
- ตำแหน่งศาสตราจารย์ ผู้ขอต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) เช่นเดียวกับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ตาม (๑) และ
- (๒) เป็นผู้นำในการสร้างทีมงาน/เครือข่ายร่วมกับภายในหรือภายนอกองค์กร อาทิ ระหว่างมหาวิทยาลัย ระหว่างองค์กรภาครัฐ/ภาคเอกชน เป็นผู้นำทีมในการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้ใช้ประโยชน์ และเป็นผู้นำแผนงานหรือโครงการขนาดใหญ่ในการผลักดันการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในระดับที่มีผลกระทบในวงกว้าง

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๓.๑ ตำรา	
นิยาม	<p>งานวิชาการที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนทั้งวิชา หรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาซึ่งเกิดจากการนำข้อค้นพบจากทฤษฎี จากงานวิจัยของผู้ขอ หรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้าศึกษามา วิเคราะห์ สังเคราะห์ รวบรวมและเรียบเรียง โดยมีมีโนทัศน์ที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นแกนกลาง ซึ่งสัมพันธ์กับโนทัศน์ย่อยอื่นอย่างเป็นระบบ มีเอกภาพสัมพันธ์ภาพและสาร์ตภาพตามหลักการเขียนที่ดี ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ และให้ความรู้ใหม่อันเป็นความรู้สำคัญ ที่มีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อวงการวิชาการนั้นๆ</p> <p>เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้ขอยื่นเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>ทั้งนี้ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งจะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย</p> <p>ผลงานทางวิชาการที่เป็น“ตำรา”นี้อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอนจนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น</p> <p>หากผลงานทางวิชาการที่เคยเสนอเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือเอกสารคำสอนไปแล้ว จะนำมาเสนอเป็นตำราไม่ได้ เว้นแต่จะมีการพัฒนาจนเห็นได้ชัดว่าเป็นตำรา</p>
รูปแบบ	<p>เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง บรรณานุกรม และดัชนีค้นคว้า ทั้งนี้ ควรมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ</p>
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ หรือ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม, e-learning, online learning ๓. การเผยแพร่เป็น e-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ <p>การเผยแพร่ดังกล่าวนี้จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของตำราแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด การนำตำรานั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในตำราเพื่อนำมาเสนอขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพตำราที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๓.๑ ตำรา (ต่อ)	
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B เป็นตำราที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา</p> <p>ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้ หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียน ที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ๓. สามารถนำไปใช้อ้างอิงอย่างกว้างขวางต่อวงวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ มีความละเอียดและความลุ่มลึกทางวิชาการในระดับสูง <p>ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีลักษณะเป็นงานที่มีการสังเคราะห์และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) หรือเสนอทฤษฎีใหม่ทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากการได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในระดับนานาชาติ ๓. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๓.๒ หนังสือ	
นิยาม	<p>งานวิชาการที่เกิดจากการค้นคว้าศึกษาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างรอบด้านและลึกซึ้ง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยมโนทัศน์หลักที่เป็นแกนกลางและมโนทัศน์ย่อยที่สัมพันธ์กัน มีความละเอียดลึกซึ้ง ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ ให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญา ความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ ให้แก่สาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาของหนังสือไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง</p> <p>เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้ขอยื่นเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>หากผลงานทางวิชาการที่เคยเสนอเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือเอกสารคำสอนไปแล้ว จะนำมาเสนอเป็นหนังสือไม่ได้</p>
รูปแบบ	<p>เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง บรรณานุกรม และดัชนีคำค้น ที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจมีข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบด้วยก็ได้ ตามรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นงานที่นักวิชาการเขียนทั้งเล่ม (authored book) คือเอกสารที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นทั้งเล่มอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญา ความคิดและสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ ๒. เป็นงานวิชาการบางบทหรือส่วนหนึ่งในหนังสือที่มีผู้เขียนหลายคน (book chapter) โดยจะต้องมีความเป็นเอกภาพของเนื้อหาวิชาการซึ่งผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จในแต่ละบท และเป็นงานศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิทยาอันเป็นที่ยอมรับจนได้ข้อสรุปที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือนำไปประยุกต์ใช้ได้ <p>จำนวนบทที่จะนำมาแทนหนังสือ ๑ เล่ม ต้องมีจำนวนอย่างน้อย ๕ บท และมีจำนวนหน้าซึ่งผู้ขอตำแหน่งเป็นผู้เขียน รวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๘๐ หน้า โดยเนื้อหาสาระของบทในหนังสือทั้ง ๕ บท จะต้องไม่ซ้ำซ้อนกันและอยู่ในขอบข่ายสาขาวิชาที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ อาจอยู่ในหนังสือเล่มเดียวกันหรือหลายเล่มก็ได้ และสำหรับการประเมินคุณภาพจะต้องประเมินคุณภาพโดยรวมทั้งหมด</p>

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๓.๒ หนังสือ (ต่อ)	
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อาทิ การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม ๓. การเผยแพร่เป็น e-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ <p>การเผยแพร่ดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวาง โดยจำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของหนังสือแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด การนำหนังสือนั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในหนังสือเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพหนังสือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ</p> <p>ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการวิเคราะห์ เสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๓. สามารถนำไปใช้อ้างอิงอย่างกว้างขวางต่อวงวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ มีความละเอียดและความลุ่มลึกทางวิชาการในระดับสูง <p>ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีลักษณะเป็นงานที่มีการสังเคราะห์และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) หรือทฤษฎีใหม่ทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากการได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในระดับนานาชาติ ๓. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๓.๓ บทความทางวิชาการ	
นิยาม	งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้ มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการ โดยมีการสำรวจวรรณกรรม เพื่อสนับสนุนจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย
รูปแบบ	ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมิน โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เผยแพร่ในรูปของบทความในวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ (peer reviewer) ประเมินคุณภาพ <p>เมื่อได้เผยแพร่ “บทความวิชาการ” ตามลักษณะข้างต้นแล้ว การนำ “บทความทางวิชาการ” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “บทความทางวิชาการ” นั้นอีกครั้งหนึ่ง จะกระทำไม่ได้</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับ B เป็นบทความทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการหรือวิชาชีพ</p> <p>ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการสังเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการหรือวิชาชีพ ๒. สามารถนำไปอ้างอิงในฐานข้อมูลอย่างกว้างขวางในระดับชาติ มีความละเอียดและความคลุ่มลึกทางวิชาการในระดับสูง <p>ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีลักษณะเป็นงานที่มีการสังเคราะห์และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ

๑. ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาต้องเป็นงานที่ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author)

ผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หมายถึง ผู้ที่มีชื่อในผลงานวิชาการเป็นชื่อแรกรับผิดชอบการทำผลงานวิชาการ และเขียนต้นฉบับ (manuscript) ขึ้นนั้นด้วยตนเอง

ผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทมีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) ด้วยความเชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชาของตนเอง และความรับผิดชอบสำคัญในการออกแบบการวิจัย (research design) หรือการออกแบบงานวิชาการนั้น ๆ รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูล (data analysis) สรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ

ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทและความรับผิดชอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรือผลงานทางวิชาการ ให้เกิดการถ่ายทอดเป็นเรื่องราวแสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางวิชาการที่ประกอบด้วย การแสดงข้อมูล หลักฐาน ข้อคิดเห็น และประสบการณ์ รวมทั้งทำหน้าที่รับผิดชอบต่อบรรณาธิการ

๒. ถ้าเป็นงานที่ผู้ขอมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ ต้องมีลักษณะดังนี้

๒.๑ กรณีงานวิจัย ผู้ขอจะต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contribution) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) ในเรื่องนั้น

๒.๒ กรณีผลงานทางวิชาการกลุ่มอื่นที่มีชิ้นงานวิจัย ผู้ขอจะต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) ในเรื่องนั้น

ในกรณีเป็นงานวิชาการบางบทหรือส่วนหนึ่งในหนังสือหรือตำราที่มีผู้เขียนหลายคน (book chapter) ที่จะนำมาแทนหนังสือหรือตำรา ๑ เล่ม ผู้ขอ จะต้องระบุบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนอย่างชัดเจน (ผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) หรือผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor)) และจำนวนบทที่จะนำมาแทนหนังสือ ๑ เล่ม ต้องมีจำนวนอย่างน้อย ๕ บท และมีจำนวนหน้าซึ่งผู้ขอตำแหน่งเป็นผู้เขียนเพียงคนเดียวรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๘๐ หน้า โดยเนื้อหาสาระของบทในหนังสือหรือตำราทั้ง ๕ บท จะต้องไม่ซ้ำซ้อนกัน และอยู่ในขอบข่ายสาขาวิชาที่เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ อาจอยู่ในหนังสือหรือตำราเล่มเดียวกันหรือหลายเล่มก็ได้ และสำหรับการประเมินคุณภาพจะต้องประเมินคุณภาพโดยรวมทั้งหมด

๓. ผู้ขอกำหนดตำแหน่งจะต้องยื่นแบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการสำหรับผลงานทางวิชาการทุกผลงาน

๔. การลงนามรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ ต้องมีการลงนามโดยผู้ขอผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) และผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) หรือผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) เพื่อรับรองบทบาทหน้าที่ การปฏิบัติงาน และความรับผิดชอบในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้ร่วมงานทุกคนว่าทำในส่วนไหนอย่างไร

กรณีผู้ร่วมงานคนอื่นซึ่งไม่ใช่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้ลงนามรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการด้วย หากผู้ร่วมงานบางคนไม่สามารถลงนามรับรองได้ ให้มีการลงนามรับรองโดยหัวหน้าสาขาวิชาหรือคณบดี พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่ผู้นั้นไม่สามารถลงนามได้

การลงนามรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานแต่ละเรื่อง เมื่อได้ลงนามรับรองแล้วจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้

หากตรวจสอบพบภายหลังว่าผู้ขอกำหนดตำแหน่งระบุการมีส่วนร่วมไม่ตรงกับความเป็นจริงจะถือว่าการกระทำของผู้ยื่นเข้าข่ายผิดจริยธรรมไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ โดยมหาวิทยาลัยจะดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการทางวินัยต่อไป

๕. กรณีผลงานวิชาการรับใช้ท้องถิ่นและสังคมซึ่งมีการดำเนินงานเป็นหมู่คณะ หรือเป็นงานที่มีการบูรณาการหลายสาขาวิชา ผู้ขอต้องมีบทบาทในขั้นตอนการทำงานในสาขาวิชาที่เสนอขอกำหนดตำแหน่งอย่างน้อย ๓ ขั้นตอน ดังนี้

- ก. การวิเคราะห์สถานการณ์ก่อนเริ่มกิจกรรมรับใช้ท้องถิ่นและสังคม
- ข. การออกแบบหรือพัฒนาชิ้นงานหรือแนวคิดหรือกิจกรรม
- ค. การประเมินผลลัพธ์และสรุปแนวทางในการนำไปขยายผลหรือปรับปรุง

ให้ผู้ขอระบุบทบาทหน้าที่ การปฏิบัติงานและความรับผิดชอบในผลงานนั้นของผู้ร่วมโครงการทุกคนและบทบาทหน้าที่หลักของผู้ขอ โดยให้ผู้ที่ทำหน้าที่หลักในแต่ละโครงการลงนามรับรอง

๖. กรณีของผลงานวิจัยที่เผยแพร่อันเป็นผลมาจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่ผู้ขอทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ขอต้องเป็นผู้ริเริ่ม กำกับดูแล และมีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการวิจัยนั้น

แบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ

ก. ชื่อผลงาน.....

ข. สถานะผู้ขอในผลงาน

- ผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author)
- ผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor)
- ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author)

ค. ประเภทของผลงาน

กลุ่มที่ ๑ งานวิจัย

กลุ่มที่ ๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

☐ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม	☐ กรณีศึกษา (case study)
☐ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้	☐ งานแปล
☐ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ	☐ สิทธิบัตร
☐ ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	☐ ซอฟต์แวร์
☐ พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการในลักษณะเดียวกัน	
☐ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	☐ ผลงานนวัตกรรม
☐ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม	

กลุ่มที่ ๓ ตำรา

หนังสือ

บทความทางวิชาการ

ส่วนที่ ๑ รายละเอียดของการมีส่วนร่วม

ผู้ข้อกำหนดตำแหน่งต้องกรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน (เนื่องจากไม่มีการแบ่งส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ ดังนั้น บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ผู้ขอระบุจะมีผลต่อการพิจารณาผลงานทางวิชาการ)

รายละเอียดการมีส่วนร่วม	บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ
ก. ความคิดริเริ่ม (Idea) และ สมมุติฐาน	
(๑) ผู้ข้อกำหนดตำแหน่ง	
(๒) ระบุชื่อ.....	
(๓) ระบุชื่อ.....	
ข. การปฏิบัติการวิจัย การมีส่วนร่วมในการออกแบบ การทดลอง การทดสอบ เครื่องมือวัด วิธีการเก็บข้อมูล และ Criteria	
(๑) ผู้ข้อกำหนดตำแหน่ง	
(๒) ระบุชื่อ.....	
(๓) ระบุชื่อ.....	
ค. การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผล	
(๑) ผู้ข้อกำหนดตำแหน่ง	
(๒) ระบุชื่อ.....	
(๓) ระบุชื่อ.....	
ง. การวิพากษ์วิจารณ์ผล การแสดง การเปรียบเทียบกับข้อสรุป หรือองค์ความรู้ หรือทฤษฎีเดิม	
(๑) ผู้ข้อกำหนดตำแหน่ง	
(๒) ระบุชื่อ.....	
(๓) ระบุชื่อ.....	
จ. การมีส่วนร่วมในการเขียน manuscript ผลงานสร้างสรรค์ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ เป็นต้น	
(๑) ผู้ข้อกำหนดตำแหน่ง	
(๒) ระบุชื่อ.....	
(๓) ระบุชื่อ.....	
ฉ. การให้การสนับสนุน specimens, study cohort, โลจิสติกส์ ทุนวิจัย (โปรดระบุแหล่งทุน เงินทุน และปีที่ได้รับ) เครื่องมือ ห้องปฏิบัติการ ครุภัณฑ์	
(๑) ผู้ข้อกำหนดตำแหน่ง	
(๒) ระบุชื่อ.....	
(๓) ระบุชื่อ.....	
ช. อื่นๆ	
(๑) ผู้ข้อกำหนดตำแหน่ง	
(๒) ระบุชื่อ.....	
(๓) ระบุชื่อ.....	

ส่วนที่ ๒ รายละเอียดของการนำผลงานไปแสดง การถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือการถ่ายทอดองค์ความรู้
ต้องแนบเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา

- ก. ตีพิมพ์ในวารสาร journal impact factor จำนวนครั้งของการอ้างอิง
(๑) ชื่อวารสาร
(๒) Impact factor (ระบุปี)
(๓) การอ้างอิงจากฐาน Scopus (ระบุปี)
- ข. สิทธิบัตร ประเภท ปีที่ได้รับการจด จดแบบ ครอบคลุมประเทศ
- ค. ถ้าเป็น technical report หรือ รายงานวิจัย ผู้ใช้งานคือใคร
- ง. การเผยแพร่งานวิจัยได้รับการนำเสนอแบบโปสเตอร์ หรือ oral presentation (โปดระบุ session เช่น plenary, symposium หรือ oral session) หรือสื่อบัตร ในการประชุมหรือการจัดแสดง หรือจัดนิทรรศการ (ชื่อ สถานที่จัดประชุม หรือจัดแสดง หรือจัดนิทรรศการ และประเทศ) หรือ ในกรณีที่เป็นหนังสือ (โปดระบุ ชื่อสำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์)
- จ. ประวัติการได้รับทุนวิจัยโครงการที่เกี่ยวข้องกับผลงานชิ้นนี้
- ฉ. หากงานวิจัย ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผู้วิจัยได้รับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต (licensing fees) รวมเท่าใด (โปดแสดงหลักฐานสัญญา)

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ขอกำหนดตำแหน่ง

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author)

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author)

ลงชื่อ

(.....)

ผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor)

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ร่วมงาน

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ร่วมงาน

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ร่วมงาน

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ร่วมงาน

วารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ

ผลงานทางวิชาการสำหรับการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการจะต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ ดังนี้

๑. ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ได้แก่

- ERIC
- MathSciNet
- Pubmed,
- Scopus
- Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น)
- JSTOR
- Project Muse

๒. ฐานข้อมูลระดับชาติ ได้แก่ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index – TCI) เฉพาะวารสารที่มีชื่ออยู่ในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒

หมายเหตุ ฐานข้อมูลระดับนานาชาติและระดับชาติตามข้อ ๑ และข้อ ๒ รวมทั้งฐานข้อมูลอื่น อาจมีการประกาศเพิ่มเติมหรือปรับแก้ได้ตามที่มหาวิทยาลัย หรือ ก.พ.อ. กำหนด

แนวทางการประเมินผลการสอน

หลักเกณฑ์

แนวทางในการประเมินผลการสอนว่าผู้สอนมีความสามารถในการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาที่สอนตามความเหมาะสมกับลักษณะวิชาที่สอน มีดังต่อไปนี้

๑. มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนให้ชัดเจนและคัดเลือกการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อให้ผลลัพธ์การสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยเสนอเอกสารหลักฐานที่สามารถประเมินได้ในทุกหัวข้อที่ผู้สอนเป็นผู้สอน (คำนียามรูปแบบการเผยแพร่และลักษณะคุณภาพดังตารางแนบท้าย) ซึ่งมีการอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและกฎหมาย

๒. มีความสามารถในการใช้เทคนิควิธีสอนประกอบกับสื่อการสอนที่ทันสมัยต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและติดตามการสอนตลอดเวลา เช่น ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ยกตัวอย่างประกอบ สอดแทรกประสบการณ์จริง ใช้คำถามเพื่อให้ผู้เรียนคิดและตอบคำถามให้เข้าใจได้ชัดเจน หรือใช้สื่อปฏิสัมพันธ์แบบดิจิทัล (digital interactive media)

๓. มีความสามารถที่จะสอนให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้และพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองด้วยความมีวิจารณญาณ รู้ว่าแหล่งความรู้ใดที่ควรเชื่อถือ สามารถเป็นผู้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (lifelong learner)

๔. มีความสามารถสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้อย่างมีเหตุผลในวิชาที่สอน

๕. มีความสามารถให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของวิชาที่เรียนกับวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง

๖. มีความสามารถจัดให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ตามความเหมาะสม

๗. มีความสามารถในการใช้สื่อการสอน อุปกรณ์ และสื่อปฏิสัมพันธ์แบบดิจิทัล (digital interactive media) ที่ทันสมัยและเหมาะสมเป็นอย่างดี สามารถจำลองสถานการณ์สมมติเพื่อให้ผู้เรียนเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้น

๘. มีความสามารถที่จะสอดแทรกเทคนิคการมีปฏิสัมพันธ์ การร่วมงาน (interpersonal skill) ความสามารถในการแสดงออก การแก้ปัญหา การปรับ (adaptability) และรับความคิดเห็น

๙. มีความสามารถในการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนในวิชาที่สอน

นอกจากแนวทางการประเมินผลการสอนข้างต้นแล้ว การประเมินผลการสอนให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินการสอนในการขอแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการ

ให้เป็นตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินการสอนในการขอแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และประกาศที่เกี่ยวข้อง

เอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอน

แบบที่ ๑ เอกสารประกอบการสอน	
นิยาม	ผลงานทางวิชาการที่เป็นเอกสารที่ใช้ประกอบในการประเมินผลการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบจัดเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้สอนในการใช้ประกอบการสอน
รูปแบบ	เป็นเอกสารหรือสื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในวิชาที่ตนสอน ประกอบด้วยแผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียดประกอบพอสมควร) และอาจมีสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้นอีกก็ได้ เช่น รายชื่อบทความหรือหนังสืออ่านประกอบ บทเรียบเรียงคัดย่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิ (chart) แถบเสียง (tape) ภาพเคลื่อนไหว (video) ภาพเลื่อน (slide) สื่อการสอนออนไลน์ หรือสื่อปฏิสัมพันธ์แบบดิจิทัลอื่น ๆ ซึ่งมีการอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
การเผยแพร่	อาจเป็นเอกสารที่จัดทำเป็นรูปเล่มหรือถ่ายสำเนาเย็บเล่มหรือเป็นสื่ออื่นๆ อาทิ ซีดีรอม ที่ได้ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมาแล้ว
ลักษณะคุณภาพ	ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินการสอนในการขอแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
แบบที่ ๒ เอกสารคำสอน	
นิยาม	ผลงานทางวิชาการที่ใช้สอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาที่สอนและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ โดยอาจพัฒนาขึ้นจากเอกสารประกอบการสอนจนมีความสมบูรณ์กว่าเอกสารประกอบการสอน จัดเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้เรียนที่นำไปศึกษาด้วยตนเองหรือเพิ่มเติมขึ้นจากการเรียนในวิชานั้น ๆ
รูปแบบ	เป็นเอกสารรูปเล่มหรือสื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในวิชาที่ตนสอน ประกอบด้วยแผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียดประกอบพอสมควร) และมีสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้น เช่น รายชื่อบทความ หรือหนังสืออ่านประกอบ บทเรียบเรียงคัดย่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิ (chart) แถบเสียง (tape) ภาพเคลื่อนไหว (video) ภาพเลื่อน (slide) สื่อออนไลน์ สื่อปฏิสัมพันธ์แบบดิจิทัล ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาที่ใช้ประกอบการอธิบายภาพ แบบฝึกปฏิบัติ รวมทั้งการอ้างอิงเพื่อขยายความที่มาของสาระและข้อมูล และบรรณานุกรมที่ทันสมัยและถูกต้องตามกฎหมาย
การเผยแพร่	ต้องได้รับการจัดทำเป็นรูปเล่มด้วยการพิมพ์ หรือถ่ายสำเนาเย็บเล่ม หรือสื่ออื่น ๆ ที่แสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่โดยใช้เป็น “คำสอน” ให้แก่ผู้เรียนในวิชานั้น ๆ มาแล้ว
ลักษณะคุณภาพ	ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินการสอนในการขอแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ตัวอย่างการคำนวณระยะเวลา กรณีผู้ขอกำหนดแห่งทางวิชาการได้รับวุฒิเพิ่มขึ้น
และการขอตำแหน่งทางวิชาการก่อนลาศึกษาหรือฝึกอบรม

กรณีได้รับวุฒิเพิ่มขึ้น

การคำนวณหาระยะเวลาที่ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น
= ระยะเวลาที่ยังขาดตามวุฒิการศึกษาเดิม x $\frac{\text{คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามวุฒิการศึกษาใหม่ (ปี)}}{\text{คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามวุฒิการศึกษาเดิม (ปี)}}$

หมายเหตุ ให้แปลงหน่วยระยะเวลาในการคำนวณจากปีเป็นเดือนก่อน

ตัวอย่าง

นาย ก ได้รับวุฒิปริญญาตรี ทำการสอนเป็นเวลา ๒ ปี ๖ เดือน ต่อมาลาศึกษาต่อและได้รับวุฒิปริญญาโทเพิ่มขึ้น และกลับมาทำการสอนหลังจากได้รับวุฒิปริญญาโท ดังนั้น นาย ก จะต้องทำการสอนด้วยวุฒิปริญญาโทอีกกี่ปี จึงจะขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้

วิธีการคำนวณดังนี้

คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งปริญญาตรี ๖ ปี	= ๗๒ เดือน
คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งปริญญาโท ๔ ปี	= ๔๘ เดือน
นาย ก ทำการสอนด้วยวุฒิปริญญาตรีมาแล้ว ๒ ปี ๖ เดือน	= ๓๐ เดือน
ยังขาดระยะเวลาที่ต้องทำการสอนตามวุฒิปริญญาตรี	= ๗๒ - ๓๐ = ๔๒ เดือน
ต่อมาเมื่อได้รับวุฒิปริญญาโทจะต้องทำการสอนอีก	= ๔๒ x $\frac{๔}{๖}$ = ๒๘ เดือน
ดังนั้น นาย ก จะต้องทำการสอนด้วยวุฒิปริญญาโทอีก	= ๒ ปี ๔ เดือน

กรณีการขอตำแหน่งทางวิชาการก่อนลาศึกษาหรือฝึกอบรม

หากจะลาศึกษาหรือฝึกอบรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ และประสงค์จะขอตำแหน่งทางวิชาการก็ให้เสนอขอก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม และต้องเป็นการขอตำแหน่งโดยวิธีปกติเท่านั้น